

An Exposition of the Seven Church Ages

Chapter Six

Ang Kapanahunan ng Iglesia ng Thyatirean

Apocalipsis 2:18-29

"At sa anghel ng iglesia sa Tiatira ay isulat mo: Ang mga bagay na ito ay sinasabi ng Anak ng Dios, na may mga matang gaya ng ningas ng apoy, at ang kaniyang mga paa ay gaya ng tansong binuli:

Nalalaman ko ang iyong mga gawa, at ang iyong pagibig, at pananampalataya at ministerio at pagtitiis, at ang iyong mga huling gawa ay higit kay sa mga una.

Datapuwa't mayroon akong laban sa iyo, na pinahintulutan mo ang babaing si Jezebel, na nagpapanggap na propetisa; at siya'y nagtuturo at humihikayat sa aking mga lingkod upang makiapid, at kumain ng mga bagay na inihahain sa mga diosdiosan.

At binigyan ko siya ng panahon upang makapagsisi; at siya'y ayaw magsisi sa kaniyang pakikiapid.

Narito, akin siyang iniraratay sa higaan, at ang mga nakikiapid sa kaniya sa malaking kapighatian, maliban na kung sila'y magsisipagsisi sa kaniyang mga gawa.

At papatayin ko ng salot ang kaniyang mga anak; at malalaman ng lahat ng mga iglesia na ako'y yaong sumasaliksik ng mga pagiisip at ng mga puso: at bibigyan ko ang bawa't isa sa inyo ng ayon sa inyong mga gawa.

Datapuwa't sinasabi ko sa inyo, sa mga iba na nasa Tiatira, sa lahat ng walang aral na ito, na hindi nakakaalam ng malalalim na bagay ni Satanas, gaya ng sinasabi nila; hindi na ako magpapasan sa inyo ng ibang pasan.

Gayon ma'y ang nasa inyo'y panghawakan ninyong matibay hanggang sa ako'y pumariyan.

At ang magtagumpay, at tumupad ng aking mga gawa hanggang sa katapusan, ay bibigyan ko ng kapamahalaan sa mga bansa:

At sila'y paghaharian niya sa pamamagitan ng isang panghampas na bakal, gaya ng pagkadurog ng mga sisidlang lupa ng magpapalyok; gaya naman ng tinanggap ko sa aking Ama:

At sa kaniya'y ibibigay ko ang tala sa umaga.

Ang may pakinig, ay makinig sa sinasabi ng Espiritu sa mga iglesia."

Tiatira

Ayon sa kasaysayan, ang lungsod ng Tiatira ay ang hindi gaanong kapansin-pansin sa lahat ng pitong lungsod ng Apocalipsis. Ito ay matatagpuan sa hangganan ng Mysia at Ionia. Napapaligiran ito ng maraming ilog, ngunit puno ito ng mga linta. Ang pinakakapuri-puri na katangian nito ay ang kayamanan nito sa pananalapi dahil sa mga kapisanan ng korporasyon ng mga magpapalayok, magtatabas ng balat, manghahabi, magtitina, gumagawa ng damit, atbp. Ito ay mula sa lungsod na ito ng Lydia, ang nagbebenta ng lila, ay dumating. Siya ang unang European nagbago ni Pablo.

Ngayon ang dahilan kung bakit pinili ng Espiritu ang lungsod na ito bilang isa nang naglalaman ng mga espirituwal na elemento para sa ikaapat na edad ay dahil sa relihiyon nito. Ang pangunahing relihiyon ng Tiatira ay ang pagsamba kay Apollo Tyrimnaios na sumali sa kulto ng pagsamba ng emperador. Si Apollo ay ang diyos ng araw, at ang susunod na makapangyarihan sa kanyang ama, si Zeus. Siya ay kilala bilang 'taga-iwas sa kasamaan'; pinamunuan niya ang relihiyosong batas at pagbabayad-sala (paraan ng pagbabayad-sala, paggawa ng mga pagbabayad para sa maling gawain o pagkakasala). Sinabi ni Plato tungkol sa kanya, "Ipinapaliwanag niya sa mga tao ang institusyon ng mga templo, sakripisyo at serbisyo sa mga diyos, bukod sa mga ritwal na nauugnay sa kamatayan at pagkatapos ng buhay." Ipinalam niya ang kanyang kaalaman sa 'kinabukasan' at 'kalooban ng kanyang ama' sa mga tao sa pamamagitan ng mga propeta at mga orakulo. Sa Tiatira ang ritwal na ito ay isinagawa ng isang propetisa na nakaupo sa isang tungkong upuan at naghatid ng mga mensahe habang naengganyo.

Kapansin-pansin ang paghawak ng relihiyon na ito. Ang kakila-kilabot na kapangyarihan nito ay hindi

namamalagi lamang sa larangan ng misteryo, ngunit nasa katotohanang walang sinuman ang maaaring mapabilang sa mga kapisanan na nag-alok sa mga tao ng kanilang buhay maliban kung sila ay kabilang sa pagsamba sa templo ni Apollo. Ang sinumang tumangging sumali sa idolatrosong mga kapistahan at mahalay na pagsasaya ay pinagbawalan sa unang siglong mga unyon. Upang maging bahagi ng buhay panlipunan at komersyal ang isa ay kailangang maging isang gumagawa ng paganong pagsamba sa dios-diosan.

Ito ay higit na karapat-dapat tandaan na ang mismong pangalang Tiatira ay nangangahulugang, "Dominanteng Babae." Kaya ang edad na ito ay nailalarawan sa pamamagitan ng isang nangingibabaw na puwersa, isang puwersa na walang awa na lumulusob sa lahat, sumasakop sa lahat at despotikong kumokontrol. Ngayon ang nangingibabaw na babae ay ang pinakamalaking sumpa sa mundo. Ang pinakamatalinong tao na nakita ng sanglibutan ay si Solomon, at sinabi niya,

"Ako'y pumihit at inilagak ang aking puso na umalam, at sumiyasat, at humanap ng karunungan, at ng kadahilanan ng mga bagay, at umalam na ang kasamaan ay kamangmangan, at ang kamangmangan ay kaululan:"

At nakasumpong ako ng bagay na lalong MAPAIT KAYSA KAMATAYAN, SAMAKATUWID BAGA'Y ANG BABAE na ang puso ay mga silo at mga bitag, at ang kaniyang mga kamay ay gaya ng mga panali: ang nalulugod sa Dios ay tatakas sa kaniya; nguni't ang MAKASALANAN ay makukuha niya.

Narito, ito'y aking nasumpungan, sabi ng Mangangaral, na iniaagapay ang isang bagay sa iba, upang matagpuan ang kadahilanan:

Na hinahanap pa ng aking kaluluwa, nguni't hindi ko nasumpungan: isang tao sa isang libo ang aking nasumpungan; nguni't isang babae sa lahat ng mga yaon ay hindi ko nasumpungan."

Eclesiastes 7:25-28.

Sinabi ni Pablo,

"Nguni't hindi ko ipinahihintulot na ang babae ay magturo, ni magkaroon ng pamumuno."

Mula sa Hardin ng Eden, patuloy at matagumpay na sinubukan ng babae na kontrolin ang lalaki, at ngayon ito ay mundo ng babae na ang diyosa ng Amerika ay isang hubad na babae Habang ang babaeng idolo na nahuhulog mula sa himpapawid (tandaan ang kanyang mga bisig ay mga rehas na bakal) ay nailalarawan sa una o Ephesian Age, kaya ang kanyang kapangyarihan ay lumago hanggang sa siya ay nakakuha ng ganap na awtoridad, ang gayong awtoridad ay inaagaw ng kanyang bakal na disposisyon.

Ngayon ang isang babae ay hindi ngangahulugan upang magkaroon ng isang bakal na disposisyon. Siya ay, ayon sa Banal na Kasulatan, upang maging masunurin sa lalaki. Iyon ay iniutos sa kanya. Ang babaeng tunay na babae, lahat ng babae, ay magiging disposisyon iyon. Hindi isang basahan. Walang tunay na lalaki ang ginagawang basahan ang babae. Ngunit nanaisin niyang mapasa-ilalim sa awtoridad at hindi mangunahan sa lalaki, sapagkat siya ang ulo ng sambayanan. Kung sinira niya ang imaheng iyon na ginawa ng Diyos para sa kanya, siya ay baluktot. Sinumang lalaki na hahayaan ang babae na kumuha ng awtoridad ay sinira din ang imaheng iyon at siya ay nabaluktot. Kaya nga HINDI PWEDENG MAGSUOT ANG babae ng NAUUNGKOL SA LALAKI O GUGUPITAN ANG KANYANG BUHOK. Hindi siya kailanman magsuot ng mga kasuotan na nauukol sa isang lalaki o gupitin ang kanyang buhok. Kapag ginawa niya ito ay nakikialam siya sa lugar ng lalaki na kumukuha ng awtoridad at binabaluktot ang sarili. At kapag sinakop ng isang babae ang pulpito na iniutos na INIUTOS NA HINDI NIYA DAPAT GAWIN, ipinapakita niya kung anong espiritu siya nagmula. Ang pagiging isang nangingibabaw na babae ay antikristo at ang mga binhi ng Simbahang Romano Katoliko ay nasa kanya kahit na maaari niyang itanggi ito nang labis. Ngunit pagdating SA SALITA, Maging totoo ang Diyos at ang salita ng bawat tao ay kasinungalingan. Amen.

Bumalik tayo sa simula. Sa orihinal na pisikal na nilikha gaya ng alam natin ngayon, ginawa ng Diyos ang lahat ng bagay na pares, lalaki at babae. Mayroong dalawang manok—tandang at hen. Mayroong dalawang baka, ang baka at ang toro. At pababa mismo sa linya. Ngunit nang dumating ito sa tao, mayroon lamang isa. Hindi sila isang pares. Si Adan ay ginawa sa larawan ng Diyos. Siya ay anak ng Diyos. Bilang anak ng Diyos hindi siya matutukso at mahulog. Iyan ay magiging imposible. Kaya kinuha ng Diyos ang isang produktong-parte ng tao upang maging sanhi ng pagkahulog. Ang babae ay hindi kailanman humakbang ng bago mula sa kamay ng Diyos bilang isang tunay na produkto ng Diyos. Siya ay ginawa mula sa lalaki. At nang ilabas siya ng Diyos mula sa lalaki ay lubhang kakaiba siya sa ibang mga babae na Kanyang nilikha. Siya ay nagawang tuksuhin. Walang ibang babae sa paglikha ang maaaring maging imoral; ngunit ang babaeng tao ay maaaring mahawakan sa halos anumang oras.

At ang kahinaang iyon sa kanya ay nagpahintulot kay Satanas na akitin siya sa pamamagitan ng ahas, at dinala ang babae sa isang kakaibang posisyon sa harap ng Diyos at ng Kanyang Salita. Siya ang

tipo ng lahat ng bagay na mahalay, marumi at kasuklam-suklam sa isang banda, at sa kabilang banda siya ang tipo ng lahat ng bagay na malinis at maganda, at banal bilang sisidlan ng Espiritu at mga pagpapala ng Diyos. Sa isang banda siya ay tinatawag na patutot na lasing sa alak ng kanyang pakikiapid. Sa kabilang banda siya ay tinatawag na nobya ni Kristo. Sa isang banda siya ay tinatawag na Misteryo Babylon, ang kasuklamsuklam sa harap ng Diyos; at sa kabilang banda siya ay tinatawag na Bagong Jerusalem, ang ating ina. Sa isang banda siya ay napakarumi at masama at mahalay na siya ay itinapon sa lawa ng apoy bilang ang tanging angkop na lugar para sa kanya; at sa kabilang banda siya ay itinaas sa langit, na nakikibahagi sa mismong trono ng Diyos bilang ang tanging lugar na nararapat sa gayong reyna.

At sa kapanahunang ito ng Tiatira na Iglesia siya ay isang DOMINANTENG BABAE. Siya ang Hiwaga ng Babilonya. Siya ang dakilang patutot. Siya si Jezebel ang huwad na propetisa. BAKIT? Dahil ang tunay na babae ay nagpapasakop sa Diyos. Si Kristo ang kanyang ulo. Wala siyang salita kundi ang Kanya, walang kaisipan kundi ang Kanya, walang pamumuno kundi ang Kanya. Ngunit ano ang tungkol sa simbahang ito? Itinaboy niya ang Salita, sinira ang mga Bibliya at karapat-dapat na mga sanaysay ng maka-Diyos. Pinatay niya ang mga mangangaral ng katotohanan. Kinuha niya ang mga hari, prinsipal at mga bansa— kumokontrol sa mga hukbo at iginigiit na siya ang tunay na katawan ni Kristo at ang kanyang mga papa ay ang mga kinatawan ni Kristo. Siya ay lubos na naakit ng diyablo hanggang sa siya naman ay naging manunukso ng iba. Siya ang nobya ni Satanas at ginawa ang kanyang mga bastardong batang relihiyon.

Sa buong Madilim na mga Kapanahunan siya ay nangingibabaw. Sa loob ng mahigit siyam na raang taon ay ninakawan niya at sinira. Pinatay niya ang sining, winasak ang mga agham, walang ginawa kundi kamatayan hanggang sa ang liwanag ng Katotohanan ay halos ganap na nawala at tanging ang pinakamaliit na piraso ng liwanag lamang ang natitira. Ang langis at ang alak ay halos tumigil sa pag-agos; ngunit kahit na pinamunuan niya ang mga kaharian sa daigdig at hiniling na ang lahat ng tao ay mahanap ang kanilang pagkamamamayan sa kanya, mayroong isang maliit na grupo na pag-aari ng Diyos at ang kanilang pagkamamamayan ay nasa langit, at sila ay hindi niya kayang sirain. Iningatan ng Diyos ang Kanyang maliit na kawan; hindi sila maaaring sirain. Ang Simbahang ito ng Roma ay kasing pagano at kasamaan tulad ni Reyna Athalia na sinubukang sirain ang lahat ng maharlika binhi at halos magtagumpay, ngunit PINANGALAGA ng DIYOS ang ISA, at sa kanya ay nagmula ang higit na mga tapat. Kaya napanatili ng Diyos ang isang maliit na kawan sa mahabang madilim na gabi at ng kanilang katotohanan doon sa wakas ay lumitaw ang isang Luther.

Ang sinumang nakakaalam ng anumang bagay tungkol sa Simbahang Romano Katoliko at sa anyo ng pagsamba nito ay makapagsasabi kung bakit ang lungsod na ito ng Tiatira ay pinili ng Espiritu upang kumatawan sa simbahan sa Madilim na Panahon. Ayan na, sa harap ng ating mga mata.

Ang Kapanahunan

Ang Kapanahunan ng Thyatirean ay tumagal ng pinakamatagal sa lahat, mga 900 taon, mula 606 hanggang 1520.

Ang Mensahero

Matagal nang nahati ang simbahan sa dalawang grupo, ang Kanluran at Silangan. Paminsan-minsan ay lilitaw ang isang repormador sa alinman o sa magkabilang bahagi at sa ilang sandali ay aakayin ang ilang bahagi ng iglesia sa isang mas malalim na kaugnayan sa Diyos. Ang gayong tao sa Kanluran ay si Francis ng Assisi. Tunay na matagumpay para sa isang panahon, ang kanyang trabaho sa wakas ay inilagay sa ilalim ng bahagdan ng Roma. Si Peter Waldo ng Lyons, isang mangangalakal na tumalikod sa kanyang sekular na buhay, ay naging napakaaktibo sa paglilingkod sa Panginoon at naakit ang marami sa Kanya; ngunit siya ay nahadlangan sa kanyang gawain at itiniwalag ng papa. Ni ang Kanluranin o ang mga pangkat ng Silangan ay walang tao sa loob nila na posibleng maging mensahero sa panahong ito kapag sinusuri sa liwanag ng Kasulatan. Gayunpaman, mayroong dalawang lalaki sa British Isles, na ang ministeryo sa Salita at gawa ay maaaring tumayo sa pagsubok ng katotohanan. Sila ay Saint Patrick at Saint Columba. Ito ay si Saint Columba na ang kapalaran ng pagiging mensahero ay nai-atang.

Bagama't ang mensahero sa Kapanahunan ng Thyatirean ay si Saint Columba, nais kong pag-isipan nang kaunti ang buhay ni San Patrick bilang isang halimbawa sa atin at upang bigyan din ng kasinungalingan ang pag-aangkin ng Roma na si Saint Patrick ay higit na isa sa kanya kaysa kay Joan ng Arc. Ipinanganak si Patrick sa kapatid ni Banal na Martin sa maliit na bayan ng Bonavern sa pampang ng ilog Clyde.

Isang araw habang naglalaro sa baybayin kasama ang kanyang dalawang kapatid na babae, lumapit ang mga pirata at inagaw ang lahat ng tatlo. Kung saan nagpunta ang mga kapatid na babae, walang nakakaalam, ngunit si Patrick (ang kanyang pangalan ay Succat) ay ibinebenta sa isang pinuno sa Northern Ireland. Ang kanyang tungkulin ay mag-alaga ng baboy. Upang gawin ito sinanay niya ang mga aso. Kaya mahusay na sinanay ang kanyang mga aso na maraming tao ang nagmula sa malayo at malapit

upang bilhin ang mga ito. Sa kanyang kalungkutan ay bumaling siya sa Diyos at naligtas.

Pagkatapos ay dumating ang kagyat na pagnanais na makatakas at bumalik sa bahay sa kanyang mga magulang. Bumuo siya ng isang plano na ginamit nang husto ang kanyang kakayahan bilang isang tagapagsanay. Tinuruan niya ang mga aso na magsinungaling sa kanya at takpan nang mabuti ang kanyang katawan at hindi gumalaw hanggang sa iutos. Kaya isang araw nang magbenta ang kanyang may-ari ng ilang aso, inutusan ni Patrick ang mga aso, maliban sa pinuno ng grupo, na sumakay sa bangka. Ang pinuno ng grupo kung saan siya binigyan ng isang lihim na senyas ay tumakbo at tumanggi na sumakay. Habang tinatangka ng amo at ng bumibili na kunin ang aso, sumakay si Patrick sa bangka at sinenyasan ang mga aso na takpan siya. Pagkatapos ay may isang sipol dinala niya ang pinuno ng grupo sa bangka at nasa ibabaw niya. Dahil hindi na makita kahit saan si Patrick, naglayag ang bumibili at lumisan patungo sa dagat.

Matapos matiyak na napakalayo na ng kapitan para tumalikod, muling nagbigay ng senyas si Patrick sa mga aso na naging dahilan ng kanilang kaguluhan. Pagkatapos ay lumabas siya at sinabi sa kapitan na maliban kung ilalagay niya siya sa pampang sa kanyang tahanan ay utusan niya ang mga aso na patuloy na manggulo, at sakupin niya ang barko.

Gayunpaman, ang kapitan ay isang Kristiyano, at nang marinig niya ang kuwento ng bata ay masaya niyang inilagay siya sa pampang ng kanyang tahanan. Doon nagpunta si Patrick sa paaralan ng Bibliya at bumalik sa Ireland kung saan sa pamamagitan ng Salita at kapangyarihan ng Diyos sa maraming tanda at kababalaghan ay nagwagi siya ng libu-libo sa Panginoon. Kailanman ay hindi siya pumunta sa Roma o anumang oras ay inatasan siya ng Roma. Ang katotohanan ng bagay na ito ay na nang sa wakas ay nakakuha ang Roma sa isla at nang makita nila na ang oras ay angkop, pinatay nila ang higit sa 100,000 mga Kristiyano na sa paglipas ng mga taon ay lumaki mula sa orihinal na grupo na lumapit sa Panginoon sa ilalim ni Saint Patrick .

Mga 60 taon pagkatapos ng pagkamatay ni Saint Patrick, isinilang si Columba sa County Donegal, North Ireland, sa maharlikang pamilya ni Fergus. Siya ay naging isang napakatalino, itinalagang iskolar, na nakatuon sa alaala sa karamihan ng Banal na Kasulatan. Tinawag siya ng Diyos sa isang naririnig na boses upang maging isang misyonero. Matapos niyang marinig ang tinig ng Diyos, walang makapigil sa kanya, at ang kanyang mahimalang ministeryo ay naging dahilan ng pagpuri sa kanya ng maraming mananalaysay sa kasunod ng mga apostol. Napakahusay ng kanyang ministeryo kasama ang mga supernatural na palatandaan na kasunod na ang ilan (lalo na ang mga mag-aaral sa Roma) ay nag-isip na ang mga salaysay ay pinalabis.

Sa isa sa kanyang mga paglalakbay bilang misyonero, habang papalapit siya sa isang napapaderan na lungsod, nakita niyang nakaharang ang mga pintuan laban sa kanya. Itinaas niya ang kanyang boses sa panalangin na ang Diyos ay mamagitan at payagan siyang makausap ang mga tao upang mangaral. Ngunit habang nagdadasal siya ay sinimulan siyang guluhin ng mga salamangkero ng hukuman ng malalakas na ingay. Pagkatapos ay nagsimula siyang kumanta ng isang awit. Habang siya ay umaawit, pinalakas ng Diyos ang lakas ng kanyang boses kaya nilunod niya ang mga hiyaw ng mga pagano. Biglang sumabog ang mga tarangkahan ng kanilang sariling kusa. Pumasok siya at ipinangaral ang Ebanghelyo, nagwagi ng marami sa Panginoon.

Sa isa pang pagkakataon nang siya ay pinalabas din sa isang nayon, habang siya ay tumalikod upang umalis, ang anak ng pinuno ay biglang nagkasakit ng marahas, hanggang sa kamatayan. Si Banal na Columba ay mabilis na hinahangad at pinabalik. Nang manalangin siya ng panalangin ng pananampalataya ang bata ay agad na gumaling. Ang nayon noon ay binuksan para sa ebanghelisasyon sa pamamagitan ng Ebanghelyo.

Ang dalisay na Ebanghelyo na ipinangaral ni Columba at ng kanyang mga kamanggagawa ay kumalat sa buong Scotland, ibinaling ito sa Diyos. Umaapaw din ito sa Ireland at sa Hilagang Europa. Ang kanyang paraan ng pagpapalaganap ng Ebanghelyo ay isa kung saan marahil labindalawang lalaki sa ilalim ng isang pinuno ang pupunta sa isang bagong lugar at literal na magtatayo ng isang bayan na nakasentro sa Ebanghelyo. Kabilang sa labindalawang lalaking ito ay magiging mga karpintero, mga guro, mga mangangaral, atbp., lahat ay napakahusay na bihasa sa Salita at banal na pamumuhay. Ang maliit na kolonya na ito ay nakapaloob sa isang pader. Sa lalong madaling panahon ang bakuran na ito ay napapalibutan ng mga estudyante at kanilang mga pamilya sa kanilang sariling mga tahanan, natututo ng Salita at naghahanda na lumabas at maglingkod sa Panginoon bilang mga misyonero, pinuno, at mangangaral. Ang mga lalaki ay malayang makapag-asawa bagaman marami ang hindi, upang mapaglingkuran ang Diyos nang higit na mabuti. Nanatili silang malaya sa tulong ng estado, at sa gayon ay umiwas sa pulitika. Sa halip na salakayin ang ibang mga relihiyon ay itinuro nila ang katotohanan dahil naniniwala sila na ang katotohanan ay sapat na sandata upang maisakatuparan ang mga layunin na nasa isip ng Diyos para sa kanila. Sila ay ganap na malaya sa Roma.

Si Banal na Columba ang nagtatag ng isang mahusay na paaralan ng Bibliya sa isla ng Hy (sa

baybayin ng SW ng Scotland). Nang magpunta siya roon, ang isla ay walang bunga at mabato na hindi ito makapagbigay ng sapat na pagkain para sa kanilang lahat. Ngunit si Columba ay nagtanim ng binhi gamit ang isang kamay habang nakataas ang isa pa sa panalangin. Ngayon ang isla ay isa sa pinaka mayabong sa buong mundo. Mula sa islang ito na nakasentro sa Bibliya ay lumabas ang makapangyarihang mga iskolar na pinagkalooban ng karunungan at kapangyarihan ng Diyos.

Nang basahin ko ang kasaysayan ng dakilang lingkod na ito ng Diyos at ang kahanga-hangang gawaing ginawa niya, nalungkot ang puso ko nang makitang ang kapangyarihan ng papa, na nagnanais na dalhin ang lahat ng tao sa pagkakahawak nito, ay dumating at kalaunan ay dinungisan ang mga larangan ng misyon at sinira ang katotohanan bilang itinuro ito ni Columba.

Ang Pagbati

Apocalipsis 2:18,

"Ang mga bagay na ito ay sinasabi ng Anak ng Dios, na may mga matang gaya ng ningas ng apoy, at ang kaniyang mga paa ay gaya ng tansong binuli."

Ang kapahayagan ng Panguluhang Diyos sa Kapanahunan ng Tiatirean ay si Hesus ang Anak ng Diyos. Minsan sa mga araw ng Kanyang pagkakatawang-tao Siya ay kilala bilang Anak ng Tao. Ngunit mula ngayon hindi na natin Siya kilala pagkatapos ng pagkakatawang-tao. Hindi na Siya ang Anak ng Tao, ang Dakilang Propeta, na sa Kanyang Sarili ay nagtipon ng lahat ng mga propesiya. Ang Bugtong na Anak ay bumalik sa sinapupunan ng Ama. Ngayon ay kilala natin Siya pagkatapos ng kapangyarihan ng muling pagkabuhay. Siya ay bumangon at kinuha sa Kanyang sarili ang Kanyang makapangyarihang kapangyarihan at higit sa lahat at higit sa lahat sa papuri ng Kanyang sariling kaluwalhatian. Ang Kanyang kaluwalhatian ay hindi Niya ibabahagi sa iba. Ang Kanyang pamumuno sa iglesia ay hindi Siya isusuko sa sinumang tao.

Ibinaba Niya ang tingin sa Tiatira, at dito ay nakikita Niya sa lungsod na iyon at sa ikaapat na kapanahunang iyon ang karangalan na sa Kanya lamang, ipinagkaloob sa iba. Ang Kanyang mga mata ay nagliliyab sa apoy ng poot at paghatol habang nakikita Niya si Apollo na iginagalang bilang Anak ng Diyos, nang Siya lamang ang Bugtong ng Ama. Gaano kakila-kilabot ang Kanyang paghatol sa relihiyon ng Kapanahunan ng Thyatirean kung saan ang mga miyembro ng simbahan tulad ng mga paganong mananamba ng anak ng diyos (Apollo na anak ni Zeus), ay itinaas ang isang taong pinuno sa pagsamba, na sinusuportahan ng kapangyarihan ng estado. Sapagka't iyan mismo ang nakita Niya. Ang Simbahang Romano Katoliko, na lubusang nakalubog sa pagsamba sa diyus-diyosan batay sa mga ritwal ng diyos ng araw (Apollo) ay nagtaas ng isang tao sa aktwal na diyos (papa) sa pamamagitan ng pagpapakasal ng simbahan sa estado. Para kay Thomas Aquinas at Alverus Pelagius ay bumalangkas at nagpahayag na: "Ang Papa ay tila sa mga tumitingin sa kanya sa espirituwal na mata, na, hindi isang tao kundi isang Diyos. Walang mga hangganan sa kanyang awtoridad. Maaari niyang ipahayag na tama kung ano ang gusto niya at maaari niyang alisin ang anumang kanilang mga karapatan ayon sa nakikita niyang angkop. Ang pagdududa sa kapangyarihang unibersal na ito ay humahantong sa pagkakasara sa kaligtasan. Ang mga dakilang kaaway ng iglesia ay ang mga erehe na hindi magsusuot ng pamatok ng tunay na pagsunod."

"May isang tagapamagitan sa pagitan ng Diyos at ng mga tao, ang taong si Kristo Hesus (ang Anak ng Diyos.)"

I Timoteo 2:5.

Ngunit binago ng papa ng Roma ang Salita. Ginawa niya ito, "isang tagapamagitan sa pagitan ng Diyos at ng tao (hindi mga tao)". Kaya ngayon siya ay namamagitan sa pagitan ng tagapamagitan at mga tao. Ngunit walang ibang tagapamagitan kungdi ang Anak. Binibigkas ng papa ang kaligtasan sa pamamagitan ng simbahan ng Roma. Ngunit walang kaligtasan maliban sa pamamagitan ng Anak ng Diyos. Hindi nakakagulat na ang mga mata ay nagliliyab sa nagniningas na paghatol. Hindi kataka-takang ang mga paa ay parang pinong tanso habang Siya ay nakahanda upang yurakan sa pulbos at alabok ang masasamang kaharian ng mundong ito. Salamat sa Diyos para sa mga malalakas na paa ng tanso. Sila ay lumampas sa paghatol para sa atin. Sila ngayon ang ating pundasyon para sa kung ano ang natamo Niya ay atin. Nakatayo tayo na nakakilala sa Kanya, si Hesus na Anak ng Diyos.

Sa panahong ito nasaksihan natin ang pag-usbong ng Mohammedanismo na tumanggi sa Anak ng Diyos at nagtakda ng kamatayan sa lahat ng tumatawag sa kanilang sarili na mga Kristiyano.

Sa kapanahunang ito din na ang huwad na simbahan ay lumabag sa unang utos ng Makapangyarihang Diyos at mabilis na naglunsad ng paglabag sa pangalawang utos dahil inilagay nito ang kanyang papa sa lugar ni Hesu-Kristo at itinatag at ipinatupad ang pagsamba sa diyus-diyosan sa isang malawig na nangangahulugan ito ng kamatayan. sa mga tumanggi sa mga imahe ng isang lugar sa loob ng simbahan. Sa ilalim ni Emperatis Theodora, nag-iisa, mula 842 hanggang 867 mahigit 100,000

banal ang pinatay dahil itinuring nilang walang halaga ang mga imahen.

Tiyak na ang kapanahunang ito ay dapat magsisi o mawala ang lahat. Naroon ang Panginoon ng kaluwalhatian, ang Diyos na Diyos—ang Kanyang Salita ay itinakuwil, ang Kanyang persona ay tinanggihan, ngunit ang mga kamay ng tao at ang mga puso ng tao ay hindi makapagpapaalis sa Kanya. Hayaan silang tanggihan Siya, mananatiling tapat Siya. “Huwag kayong matakot na maliit na kawan; mabuting kasiyahan ng iyong Ama na ibigay sa inyo ang kaharian. At pagdating ko na may mga paa na tanso at nagniningas na mga mata ay aking gaganti; ang paghatol ay akin, ako ang gaganti,” sabi ng Panginoon.

Ang Parangal

Apocalipsis 2:19,

“Alam ko ang iyong mga gawa, at pag-ibig, at paglilingkod, at pananampalataya, at ang iyong pagtitiis, at ang iyong mga gawa; at ang huli ay higit pa sa una.”

Dito muli makikita natin ang parehong pambungad na mga pangungusap, “Alam ko ang iyong mga gawa.” Ang Anak ng Diyos, Mismo, ay nagsabi, “Maniwala ka sa Akin alang-alang sa mismong mga gawa.” Binigyang diin Niya ang Kanyang sariling mga gawa habang nasa lupa. Ang mga gawa na Kanyang ginawa ay inorden ng Diyos upang magbigay ng inspirasyon sa pananampalataya sa Kanya. Ito ay isang malaking bahagi ng Kanyang ministeryo.

Ang Kanyang Banal na Espiritu kay apostol Pablo ay nagsabi,

“Sapagka't tayo ang Kanyang pagkakagawa, na nilikha kay Kristo Hesus sa mabubuting gawa, na inorden ng Diyos upang tayo ay lumakad sa kanila.”

Mga Taga Efeso 2:10.

Ang mga gawaing ito ay upang magbigay ng inspirasyon sa pananampalataya sa Kanya habang sila ay nagpapakita ng kaugnayan sa Kanya na inilarawan ni Pablo bilang “nilikha sa Kanya”.

Ngayon ang mga gawa ay hindi kailanman hahalili ng pananampalataya sa Diyos para sa ating kaligtasan. Ngunit ang mga gawa ay magpapakita ng ating pananampalataya na inilagay na sa Kanya. Ang mabubuting gawa ay hindi magliligtas sa iyo, ngunit ang mga ito ay lalabas mula sa isang ligtas na buhay bilang bunga ng Panginoon. Naniniwala ako sa mabubuting gawa. Kahit na ang isang tao ay hindi naligtas, dapat siyang gumawa ng mabubuting gawa at gawin ang pinakamainam na makakaya niya. Ang kakila-kilabot sa paningin ng Diyos ay para sa mga tao na gumawa ng masasamang gawain at pagkatapos ay sasabihin na ginagawa nila ang kalooban ng Panginoon. Iyon ang ginagawa ng mga obispo at papa at bahagdan ng Roma. Sila ay pumatay, pumipinsala, at gumagawa ng lahat ng uri ng kasamaan sa Pangalan ng Panginoon. Nabuhay sila ng mga buhay na eksaktong kabaligtaran sa itinuturo ng Salita. Sa masamang araw na iyon ang mga tunay na mananampalataya ay nagliliwanag na parang lumiliwanag sa isang madilim na lugar habang sila ay patuloy na gumagawa ng mabuti; sapagka't sila'y nagbalik na nanunumpa na may pagpapala, at ginawa ang katotohanan upang parangalan ang Diyos kahit na marami ang namatay para dito.

Sa talatang ito ay pinupuri Niya ang Kanyang mga anak dahil sila ay namumuhay ng nagbagong buhay. Ang kanilang mga gawa ay nagpatotoo sa isang bagong Espiritu sa kalooban. Nakita ng mga tao ang kanilang mabubuting gawa at niluwalhati ang Diyos. Oo ginoo, kung ikaw ay isang Kristiyano gagawin mo kung ano ang tama. Ipapakita ng iyong mga gawa na tama ang iyong puso. At ito ay hindi isang bagay na iyong isusuot, dahil gagawin mo ang Kanyang kalooban kapag walang sinuman kundi ang Diyos ang nakakakita sa iyo, at gagawin mo ang Kanyang kalooban kahit na ito ay kabayaran ng iyong buhay.

“Alam ko ang iyong pagmamahal, paglilingkod, pananampalataya at pagtitiyaga.” Mapapansin mo na ang kanilang pagmamahal ay inilagay sa pagitan ng 'gawa' at 'paglilingkod.' At iyon ang tamang lugar para dito, dahil kung walang pag-ibig ang ating mga gawa ay hindi tinatanggap sa harap ng Diyos at gayundin ang ating paglilingkod. Sinabi ni Pablo sa mga taga-Corinto, “Kung walang pag-ibig, ako ay walang kabuluhan, at anuman ang aking ginagawa ay walang pakinabang maliban kung ito ay ginagawa sa pag-ibig.” Ngayon ay makikita mo dito mismo na ang mga mananampalataya na ito ay wala sa klase ng Nicolaita na gumawa bilang paraan ng kaligtasan o upang humanga ng mga tao. Ginawa nila ang kanilang mga gawa dahil sa pag-ibig ng Diyos na ibinuhos sa kanilang mga puso sa pamamagitan ng Espiritu Santo. Ang pagmamahal na iyon sa kanilang mga puso ay pagmamahal ng Diyos para sa Kanyang sarili. Sinabi ni Hesus, “Sa pamamagitan nito ay malalaman ng lahat ng tao na kayo ay AKING mga alagad, na kayo ay may pag-ibig sa isa't isa.” Ang mga pagano na nakakita sa buhay ng mga unang Kristiyano ay nagsabi, “Masdan kung gaano nila pag-ibig ang isa't isa”. Sinabi ni Juan

“Lahat ng nagmamahal ay ipinanganak ng Diyos.”

I Juan 4:7.

Gusto kong magbigay ng babala dito mismo. Sinasabi nito tungkol sa mga huling araw na dahil sa labis na kasamaan ay lalamig ang pag-ibig ng marami. Sa Laodicean, o huling kapanahunan, ang pag-ibig sa sarili, at pag-ibig sa materyal na mga bagay ay papalit sa tunay na pag-ibig ng Diyos. Kailangan nating bantayan laban sa kapangyarihan ng kasalanan sa mga huling araw na ito. Napakaraming nahihirapan dahil hindi nila napagtanto ang epekto nitong huling araw na espiritu. Panahon na para lumapit sa Diyos at hayaang punuin niya ang ating buhay ng Kanyang pag-ibig, o madarama natin ang lamig ng huling araw na simbahan, at tanggihan ang katotohanan ng Diyos na tanging makakatulong sa atin.

Sa mga madilim at kakila-kilabot na taon ang tunay na puno ng ubas ay humawak ng pagmamahal sa Diyos at pagmamahal sa mga kapatid. Pinuri sila ng Diyos para dito.

"Alam ko ang iyong paglilingkod." Sinabi ni Hesus, "Siya na pinakadakila sa lahat ay lingkod sa lahat." Isang matalinong tao ang nagkomento sa kasabihang iyon. Narito ang sinabi niya, "Ang kasaysayan lamang ang magpapatunay sa katotohanan ng kasabihan iyon." Tama ang lalaking iyon. Ang lahat ng tunay na dakilang tao ng kasaysayan ay naging mga tagapaglingkod. Sila na humiling na paglingkuran; sila na nang-aapi; sila na naghahangad na laging nangunguna, ay bumaba sa kahihyan. Maging ang napakayaman ay hinahatulan ng Diyos kapag hindi nila ginamit nang tama ang kanilang kayamanan. Ngunit tingnan mo ang kasaysayan at makikita mo na ang tunay na dakila ay yaong mga naglingkod sa iba. Hindi kailanman mapupuri ng kasaysayan ang mga taong marami ang nagawa, ngunit ito ay magpakailanman na pupurihin ang mga gumawa ng marami para sa iba.

Ngayon ay igawad natin iyan sa ating sarili. Kung paanong ang Anak ng Tao ay naparito hindi upang paglingkuran, kundi upang maglingkod, gayon din naman dapat nating tularan ang halimbawang iyon. Tingnan Siya habang iniyuko Niya ang Kanyang sarili sa mga paa ng mga apostol at hinuhugasan ang kanilang pagod at maruming mga paa. Sinabi niya, "Hindi mo alam ngayon kung ano ang ginagawa ko, ngunit malalaman mo pagkatapos nito. Ngunit kung ano ang nakikita mo sa akin ginagawa, dapat mo ring gawin." Siya ay naging isang lingkod upang maitaas Siya ng Diyos sa pinakamataas na kataasan. At isang araw sa paghuhukom ng mga banal ay maririnig natin Siyang magsasabi, "Magaling, mabuti at tapat na LINGKOD, pumasok ka sa kagalakan ng Panginoon." Mahirap maging palaging isang lingkod. Ngunit ang mga ginamit at ginugugol para sa iba ay balang-araw ay mauupo na kasama Niya sa Kanyang trono. Magiging sulit ang lahat, kung gayon. "Magsikap tayo para sa Guro, mula sa bukung-liwayway hanggang sa paglubog ng araw, Pag-usapan natin ang lahat ng Kanyang kamangha-manghang pagmamahal at pagmamalalakit, At kapag ang lahat ng buhay ay natapos na at ang ating gawain sa lupa ay tapos na, At ang listahan ay tinawag sa dako roon Ko' pupunta doon."

"Alam ko ang iyong pananampalataya." Ngayon ay hindi na niya sinasabi rito gaya ng ginawa Niya sa iglesia sa Pergamos, "hinahawakan mo ang AKING pananampalataya". Hindi Niya sinasabi ngayon ang tungkol sa Kanyang pananampalataya, ngunit pinupuri Niya sila sa kanilang katapatan. At tulad ng ginagawa Niya binabanggit din Niya ang kanilang 'pagtitiis.' Ngayon ang katapatan at pagtitiis ay magkasama.

Sa katunayan ang pagtitiis ay ang kinalabasan ng katapatan, sapagkat sinasabi nito sa Santiago 1:3,

"Ang pagsubok sa inyong pananampalataya ay gumagawa ng pagtitiis."

Walang ganap na ibang paraan kung saan upang makakuha ng pagtitiis. Ito ay kailangang dumating sa pamamagitan ng pagsubok ng ating pananampalataya.

Mga Taga Roma 5:3,

"Ang kapighatian ay gumagawa ng pagtitiis."

Kung gaano kataas ang pagtingin ng Diyos sa pagsasakatuparan ng ating pagtitiis ay makikita sa Santiago 1:4,

"Datapuwa't ang pagtitiis ay magkaroon ng kanyang sakdal na gawain, upang kayo ay maging sakdal at lubos na walang kulang."

Ang kalooban ng Diyos para sa atin ay ang Kasakdalan. At ang pagiging sakdal ay pagtitiis—naghihintay sa Diyos at naghihintay sa Diyos. Ito ang proseso ng pagbuo ng karakter. Napakataas ng papuri ng Diyos sa mga banal na ito ng mga Kapanahunan ng Kadiliman. Ang matiyaga bilang mga kordero ay humantong sa patayan, buong pagmamahal, tapat na naglingkod sila sa Diyos. Iyon lang ang nais nila sa buhay, paglilingkod lamang sa kanilang Panginoon. Gaano kadakila ang kanilang gantimpala.

"Alam ko ang iyong mga gawa; at ang huli ay higit pa sa una."

Ito ay tiyak na kapansin-pansin. Habang dumarami ang kadiliman ng kapanahunan; habang ang parangal ng listahan ng mga martir ay mas humahaba araw-araw, lalo silang nagsumikap, lalo silang naglingkod, at lumakas ang kanilang pananampalataya. Gaano kalunos-lunos na sa Panahon ng Efeso ay humina ang pag-ibig. At tunay na walang sinasabi tungkol sa higit na paggawa ng pag-ibig sa ibang mga kapanahunan; ngunit sa kapanahunang ito, ang pinakamadilim sa lahat ng kapanahunan, lalo silang naglingkod sa Kanya. Anong isang aralin na iyon. Walang tigil ang mabiyayang paglilingkod na ito ng pag-ibig sa Panginoon, kundi ang paglago nito. Iyon ang lihim. Hayaang subukan ng kaaway na hadlangan ang ating paglilingkod sa Panginoon—ang ating tugon ay mas higit na paglilingkod. Kapag ang mahina ay umiiyak sa takot, iyon ang oras upang isigaw ang tagumpay.

“Alam ko ang iyong mga gawa, at ang huli ay higit pa sa una.”

Ngayon gaya ng nasabi na natin, ang panahong ito ay tinatawag na Madilim na Kapanahunan dahil ito nga ang pinakamadilim na panahon sa lahat ng kasaysayan. Ito ang kapanahunan ni Pope Innocent III na nag-angkin na siya ang “kahalili ni Kristo —pinakamataas na soberanya sa iglesia at buong mundo,” na nagpasimula ng PAG-UUSISA na sa ilalim ng kanyang pamamahala ay nagbuhos ng mas maraming dugo kaysa sa anumang panahon maliban sa Repormasyon. Ito ay ang kapanahunan ng Pornokrasya, ang panuntunan ng mga patutot. Si Sagarius III ay may isang maybahay at “pinuno ang koro ng papa ng mga mangangalunya at bastardo na anak at ginawang yungib ng mga tulisan ang palasyo ng papa.” Si Anastasius III ay pinatay sa kamatayan ni Marozia na maybahay ni Sagarius. Si John XI ay hindi lehitimong anak ni Marozia. Si John XII ay apo ni Marozia at siya ay “nilapastangan ang mga balo at mga birhen at pinatay habang nasa akto ng pangangalunya ng galit na galit na asawa ng babae.” Ito ay ang kapanahunan ng Papal ng Pagkakahati-hati para sa dalawang linya ng mga papa (isang namumuno mula sa Avignon at ang isa mula sa Roma) na sinumpa at nagkipaglaban sa isa't isa. Ang mga papa na ito ay hindi lamang nagkasala ng mga imoral na gawaing pakikipagtalik (pagiging ama ng maraming anak sa labas, paggawa ng sodomiya atbp.) ngunit nagkasala ng pagbebenta ng mga katungkulan ng pari sa pinakamataas na bidder.

Iyon ay ang kapanahunan kung kailan ang liwanag ay kumikinang nang mahina, gayunpaman ang ilang mga mananampalataya ay nagsumikap nang higit na masigasig habang ang kadiliman ay lumala hanggang sa katapusan ng kapanahunan ay marami ang bumangon sa pagtatangka ng mga reporma. Ang kanilang mga gawain ay labis na taimtim na sila ay nagbukas ng daan para sa paparating na reporma. Samakatuwid tulad ng sinasabi ng Salita hinggil sa panahong iyon, “ang iyong huling (katapusan ng kapanahunan) ay higit pa sa una”.

Ang salitang, Tiatira, ay may iba't ibang kahulugan sa gitna nito ay “Patuloy na Sakripisyo”. Ito ay pinaniniwalaan ng marami na isang propesiya tungkol sa paggamit ng Misa na isang patuloy na pagtatanghal ng sakripisyo ni Kristo. Iyan ay isang mahusay na pag-iisip, ngunit maaaring mangahulugan din ito ng patuloy na pagsasakripisyo sa buhay at pagpapagal ng mga tunay na mananampalataya ng Panginoon.

Tiyak na ang mga banal na taga-Tiatira na ito ay ang pinakamainam na ani, na puspos ng Espiritu Santo at pananampalataya, na nilikha para sa mabubuting gawa, na nagpapakita ng Kanyang papuri, na hindi pinapahalagahan ang kanilang mga buhay sa kanilang sarili, ngunit malugod na ibinibigay ang kanilang lahat bilang isang matamis na sakripisyo sa Panginoon.

Ang Pagsaway

Apocalipsis 2:20,

Sa kabila ng mayroon akong ilang mga bagay laban sa iyo, sapagkat ikaw ay nagdurusa (pinahihintulutan) ang babaeng si Jezebel, na tumatawag sa kanyang sarili na isang propeta, upang turuan at akitin ang aking mga lingkod na gumawa ng pakikiapid, at kumain ng mga bagay na inihain sa mga diosdiosan.”

Ngayon sa talatang ito gusto kong bumaba ka sa talata 23 at makita ang patunay ng isang dakilang katotohanan na dinadala ko sa iyong pansin sa lahat ng panahon. “ At papatayin ko ng salot ang kaniyang mga anak; at malalaman ng lahat ng mga iglesia na ako'y yaong sumasaliksik ng mga pag-iisip at ng mga puso.” Sinasabi ko na talaga na may dalawang iglesia, kahit na ang Espiritu ay nagsasalita sa kanilang dalawa sa bawat kapanahunan, na para bang sila ay isa lamang. Dito ay malinaw na nakasaad na may mga simbahan, at ito ay nagsasaad nang kasing-linaw na ang ilan sa mga simbhang iyon ay pinaka-maliwanag na HINDI alam na Siya ang Isa na sumasaliksik sa mga haka at mga puso. Patunayan niya sa kanila na ganon nga. Ngayon, kung gayon, anong mga iglesya ang yaong hindi nakakaalam ng katotohanang ito? Siyempre ito ay ang huwad na grupo ng baging dahil ang mga tunay na mananampalataya ay tiyak na alam na ang paghuhukom ay nagsisimula sa bahay ng Diyos, at sila ay may takot sa Diyos, hinahatulan ang kanilang sarili na hindi sila hahatulan.

Ngayon bakit tinawag ng Diyos ang mga simbhang ito na Kanyang mga simbahan kahit na sila ang

huwad na baging? Ang katotohanan ng bagay na ito ay sila ay mga Kristiyano. Ngunit hindi sila mga Kristiyano ng Espiritu. Sila ay mga Kristiyano ng laman. Sila ay nagdadala ng Pangalan sa walang kabuluhan. Marcos 7:7, "Gayon ma'y walang kabuluhan ay sinasamba nila ako, na nagtuturo para sa mga doktrina ng mga kautusan ng mga tao." Ngunit sa katunayan sila ay mga Kristiyano para sa kung ano pa ang maaari nilang maging? Ang Mohammedan ay isang Mohammedan. Iyan ang kanyang relihiyon kahit paano niya ito isinasabuhay dahil siya ay sumasang-ayon sa teorya sa itinuturo ng Koran.

Sa parehong paraan ang isang Kristiyano ay isang Kristiyano hangga't siya ay sumasang-ayon sa katotohanan na si Jesus ay ang Anak ng Diyos, ipinanganak ng isang birhen, ipinako sa krus at namatay at muling nabuhay, na Siya ang Tagapagligtas ng sangkatauhan, atbp. (Sa katunayan, sa Panahon ng Laodicean ay magkakaroon ng mga tumatawag sa kanilang sarili na mga Kristiyano dahil sila ay sumasakop sa magagandang katangian ni Jesus, habang inilalaan sa kanilang sarili ang karapatang tanggihan ang Kanyang pagka-Diyos. Ang mga Kristiyanong Siyentipiko ay nagawa na pati na rin ang maraming tao na nangangaral ng isang Sosyal na Ebanghelyo). Siya ay isang nominal na Kristiyano at kabilang sa simbahan. Ngunit hindi Siya TUNAY o Espirituwal na mananampalataya. Ang ganoong uri ng isang mananampalataya ay isa na nabautismuhan sa katawan ni Kristo at miyembro Niya. Ngunit gayunman, nasa utos ng Diyos na ang mga pangsirang damo ay lumaki kasama ang trigo at hindi sila dapat mabunot. Iyan ang utos ng Diyos. Ang kanilang araw para sa pagbubuklod at pagsunog ay darating; ngunit hindi pa.

Kaya ang Espiritu ay nagsasalita sa magkahalong grupo na ito. Sa isang banda Siya ay nagpupuri, at sa kabilang banda Siya ay sumasaway. Sinabi niya kung ano ang tama sa tunay na mananampalataya. Ngayon binabalaan Niya kung ano ang dapat gawin ng huwad na puno ng ubas kung ito ay upang tumayo nang makatwiran sa harapan ng Panginoon.

Na Babaeng Jezebel

Ipinakita sa atin ni apostol Santiago ang landas na ginagawa ng kasalanan.

Santiago 1:14-15,

"Datapuwa't ang bawat tao ay tinutukso kapag siya ay inilayo mula sa kanyang sariling kasakiman, at naakit.

Nang magkagayo'y kapag naglihi ang pagnanasa, nagdadala ito ng kasalanan, at ang kasalanan kapag natapos na, ay nagdadala ng kamatayan."

Ngayon iyan ay isang larawan ng eksakto kung ano ang nangyayari sa mga kapanahunan ng iglesia. Kung paanong ang kasalanan ay nagsimula sa walang anuman kundi isang pakiramdam, kaya ang kamatayan sa simbahan ay nagsimula sa simple, hindi gaanong napapansin na mga gawa ng mga Nicolaita. Mula sa mga gawa ay napunta ito sa isang doktrina. Mula sa doktrina niyakap nito ang kapangyarihan ng estado at ang pagpapakilala ng paganismo. Ngayon sa kapanahunang ito ay napupunta ito sa sarili nitong propetisa (guro) at sa gayon ito ay naglalakbay hanggang sa matagpuan nito ang sarili sa dagat-dagatang apoy, dahil doon mismo ito hahantong, sa ikalawang kamatayan.

Ngayon ang buong sigaw ng Diyos laban sa ikaapat na kapanahunan ay matatagpuan sa Kanyang pagtuligsa sa propetisang ito, si Jezebel. At para maunawaan nang eksakto kung bakit Niya siya tinuligsa, kailangan nating hanapin ang kanyang kasaysayan sa Bibliya at kapag nakita natin kung ano ang ginawa niya pabalik doon, malalaman natin kung ano ang nangyayari sa panahong ito.

Ang una at napakahalagang bagay na nalaman natin tungkol kay Jezebel ay HINDI siya anak ni Abraham, ni ang kanyang pagtatalaga sa tungkulin sa mga tribo ng Israel ay isa sa espirituwal na pagpasok tulad ng kay Ruth, ang Moabita. Hindi ginoo. Ang babaeng ito ay anak na babae ni Etbaal, hari ng Sidon (I Mga Hari 16:31), na siyang saserdote kay Astarte. Nakamit niya ang trono sa pamamagitan ng pagpatay sa kanyang pinalitang, Pheles. Kaya nakikita natin kaagad na siya ang anak na babae ng isang mamamatay-tao. (Ito ay tiyak na nagpapaalala sa atin kay Cain.) At ang paraan ng pagiging bahagi niya ng Israel ay hindi sa pamamagitan ng espirituwal na mga daanan na itinakda ng Diyos para sa pagpasok sa mga Gentil; ngunit siya ay pumasok sa pamamagitan ng PAG-AASAWA kay Ahab, ang hari ng sampung lipi ng Israel. Ngayon ang unyon na ito tulad ng nakita natin ay hindi Espirituwal; ito ay pampulitika. At kaya ang babaeng ito na puno ng pagsamba sa diyus-diyosan ay walang kaunting pagnanais na maging isang mananamba ng Nag-iisang Tunay na Diyos, ngunit sa halip ay dumating siya na may ipinangako na layunin na ilayo ang Israel mula sa Panginoon.

Ngayon ay alam na ng Israel (ang sampung tribo) kung ano ang pagsamba sa mga gintong guya, ngunit hanggang ngayon ay hindi pa sila ipinagbibili sa idolatriya, sapagkat ang Diyos ay sinasamba at ang batas ni Moises ay kinikilala. Ngunit mula sa panahon ng kasal ni Ahab kay Jezebel, ang idolatriya ay umunlad sa isang nakamamatay na paraan. Nang ang babaeng ito ay naging isang pari sa mga templo na itinayo niya para kay Astarte (Venus) at Baal (diyos ng araw) na dumating ang Israel sa punto ng krisis

ng kanyang buhay.

Sa pag-iisip na ito maaari na nating simulan na makita kung ano ang inilalabas ng Espiritu ng Diyos sa Kapanahunan ng Tiatirean na ito. Narito ito.

Pinakasalan ni Ahab si Jezebel at ginawa niya ito bilang isang pampulitikang panlilinlang upang palakasin ang kanyang kaharian at mai-siguro ito. Iyon mismo ang ginawa ng simbahan nang ikinasal ito sa ilalim ni Constantine. Pareho silang nagtipon para sa mga kadahilanang pampulitika, bagaman naglalagay sila ng espirituwal na samyo nito. Ngayon walang makakumbinsi sa akin na si Constantine ay isang Kristiyano. Siya ay isang pagano sa kung ano ang hitsura tulad ng Kristiyanong mga bitag. Pininturahan niya ang mga puting krus sa mga kalasag ng mga sundalo. Siya ang nagpasimula ng Kabalyero ni Columbus. Naglagay siya ng krus sa tore ng Saint Sophia sa gayon ay nagsimula ng isang tradisyon.

Ito ang ideya ni Constantine na pagsamahin ang lahat, ang mga pagano, nominal na mga Kristiyano at tunay na mga Kristiyano. At sa ilang sandali ay tila siya ay magtatagumpay para sa mga tunay na mananampalataya ay dumating upang makita kung maibabalik nila ang mga naalis na sa Salita. Nang makita nila na hindi nila maibalik ang mga ito sa katotohanan, napilitan silang lumayo mula sa pampulitika ng katawan. Pagkatapos nang gawin nila, tinawag silang mga erehe at inuusig.

Hayaan akong sabihin dito mismo na mayroon tayong parehong bagay na nangyayari ngayon. Ang lahat ng mga tao ay magkakasama. Nagsusulat sila ng Bibliya na angkop sa lahat maging ito man ay isang Hudyo, Katoliko o Protestante. Mayroon silang sariling Konseho ng Nicene ngunit tinawag nila itong Konseho ng Ekumenikal. At alam mo ba kung kanino nakikipaglaban ang lahat ng mga organisasyong ito? Nakikipaglaban sila sa totoong mga Pentecostal. Hindi ko ibig sabihin ang organisasyon na tinatawag na Pentecostal. Ang ibig kong sabihin ay ang mga Pentekostal dahil sila ay puspos ng Espiritu Santo at may mga tanda at mga kaloob sa kanilang kalagitnaan dahil sila ay lumalakad sa katotohanan.

Nang pakasalan ni Ahab si Jezebel dahil sa mga kadahilanang pampulitika ipinagbili niya ang kanyang karapatan sa pagkapanganay. Sumali ka sa isang organisasyon at ibinebenta mo ang iyong pagkapanganay, kapatid, gusto mo man maniwala o hindi. Ang bawat grupong Protestante na lumabas at pagkatapos ay bumalik ay ipinagbili ang kanilang pagkapanganay, at kapag ipinagbili mo ang iyong pagkapanganay, ikaw ay katulad ni Esau—maaari kang umiyak at magsisi sa lahat ng gusto mo, ngunit wala itong maidudulot na mabuti sa iyo. Mayroon lamang isang bagay na maaari mong gawin at iyon ay, "Lumabas ka sa kanya, aking bayan, at itigil ang pakikipahagi sa kanyang mga kasalanan!" Ngayon kung hindi mo iniisip na tama ako, sagutin lamang ang isang tanong na ito. Maaari bang sabihin sa akin ng sinumang nabubuhay na tao kung anong simbahan o anong pagkilos ng Diyos ang nagkaroon ng kasiglahan muli at bumalik pagkatapos niyang pumasok sa organisasyon at naging isang denominasyon? Basahin ang iyong mga kasaysayan. Hindi ka makakahanap ng isa-kahit isa.

Ito ay ang oras ng hatinggabi para sa Israel nang sumali siya sa sanlibutan at iniwan ang Espirituwal para sa pampulitika. Ito ay ang oras ng hatinggabi sa Nicaea nang gawin ng simbahan ang parehong bagay. Ito ay ang oras ng hatinggabi ngayon na ang mga iglesia ay magkakasama.

Ngayon nang pakasalan ni Ahab si Jezebel ay pinahintulutan niya itong kunin ang pera ng estado at magtayo ng dalawang malalaking bahay ng sambahan nina Astarte at Baal. Ang isa na itinayo para kay Baal ay sapat na malaki upang ang buong Israel ay pumunta at sumamba doon. At nang magpakasal si Constantine at ang simbahan ay ibinigay niya ang mga gusali ng simbahan, at nagtayo ng mga altar at mga imahe, at inayos ang bahagdan na nahuhubog na.

Nang makuha ni Jezebel ang kapangyarihan ng estado sa likod niya ay pinilit niya ang kanyang relihiyon sa mga tao at pinatay ang mga propeta at pari ng Diyos. Ito ay naging napakasama na si Elias, ang mensahero sa kanyang panahon, ay inisip na siya na lamang ang natitira; ngunit may 7000 pa ang Diyos na hindi lumuluhod kay Baal. At ngayon sa labas doon sa gitna ng mga denominasyong iyon ng mga Baptist, Methodist, Presbyterian, atbp., may ilan na lalabas at babalik sa Diyos. Gusto kong malaman mo na hindi ako, ngayon, at hindi kailanman naging laban sa mga tao. Ito ang denominasyon-ang sistema ng organisasyon na laban ako. Kailangan kong maging laban dito dahil kinamumuhian ito ng Diyos.

Ngayon, huminto tayo sandali dito at sanayin kung ano ang ating inilabas tungkol sa pagsamba sa Tiatira. Sinabi ko na sinamba nila si Apollo (na siyang diyos ng araw) kasama ang emperador. Ngayon ang Apollo na ito ay tinawag na 'taga-iwas sa kasamaan.' Pinalayo niya ang kasamaan mula sa mga tao. Binasbasan Niya sila at naging tunay na diyos sa kanila. Dapat niyang turuan ang mga tao. Ipinaliwanag niya ang tungkol sa pagsamba, at mga seremonya sa templo, mga serbisyo sa mga diyos, tungkol sa mga sakripisyo at kamatayan at buhay pagkatapos ng kamatayan. Ang paraan na ginawa niya ito ay sa pamamagitan ng isang propetisa na nakaupo sa isang tungko na upuan. Aking! Nakikita mo ba ito? Narito ang propetisa na tinawag na Jezebel at siya ay nagtuturo sa mga tao. At ang kanyang pagtuturo ay nakakaakit sa mga lingkod ng Diyos at nagdudulot sa kanila na gumawa ng pakikiapid. Ngayon ang pakikiapid ay nangangahulugang 'pagsamba sa idolo.' Iyan ang espirituwal na kahulugan nito. Ito ay

isang ilegal na pagsasama. Ang unyon ni Ahab at unyon ni Constantine ay parehong ilegal. Parehong nakagawa ng espirituwal na pakikiapid. Ang bawat makiapid ay susunugin sa dagat-dagatang apoy. Sinabi ng Diyos.

Ngayon pagkatapos, ang pagtuturo ng Simbahang Katoliko (ang simbahan ay babae, ito ay isang babae) ay tinanggihan ang Salita ng Diyos. Ang papa na literal na Apollo sa isang modernong bersyon ay nagturo sa mga tao na sumapi sa kanilang mga sarili sa mga idolo. Ang Simbahang Romano ngayon ay naging isang huwad na propetisa sa mga tao dahil inalis niya ang Salita ng Panginoon mula sa mga tao at nagbigay ng kanyang sariling mga ideya kung ano ang bumubuo sa kapatawaran ng mga kasalanan, kung ano ang nagdudulot ng mga pagpapala ng Diyos; at ang mga pari ay umabot na hanggang sa sabihin nang tiyak na sila ay may kapangyarihan hindi lamang sa buhay kundi sa kamatayan. Itinuro nila sa kanilang sarili na mayroong purgatoryo, ngunit hindi mo ito mahahanap sa Salita. Itinuturo nila na ang mga panalangin at mga misa at pera ay magpapalabas sa iyo sa purgatoryo at tungo sa langit. Ang buong sistema na batay sa pagtuturo nito ay kabulaanan. Ito ay hindi nakasalalay sa tiyak na pundasyon ng kapahayagan ng Diyos sa Kanyang Salita ngunit namamalagi sa palipat-lipat, paglubog, mga buhangin ng sarili nitong mga demonyong kasinungalingan.

Ang simbahan ay nagpunta mismo mula sa organisasyon patungo sa denominasyon at samakatuwid ay sa maling pagtuturo. Tama iyon. Ang mga Romano Katoliko ay hindi naniniwala na ang Diyos ay nasa Kanyang Salita. Hindi ginoo. Kung gagawin nila, kailangan nilang magsisi at bumalik, ngunit sinasabi nila na ang Diyos ay nasa Kanyang simbahan. Iyon ay gagawing kasaysayan ng Simbahang Katoliko ang Bibliya. Hindi ganoon. Tingnan kung ano ang ginawa nila sa pagbabautismo pa lamang. Inalis nila ito mula sa pagiging Kristiyanong Bautismo at ginawa itong isang paganong isa sa mga titulo.

Hayaan akong sabihin sa iyo ang tungkol sa isang karanasan na mayroon ako sa isang paring Katoliko. Isang batang babae na nabautismuhan ko sa isang pagkakataon ay naging Katoliko, kaya nais ng pari na pakikipanayam sa akin tungkol sa kanya. Tinanong niya kung anong uri ng bautismo na mayroon siya. Sinabi ko sa kanya na nabautismuhan ko siya sa Kristiyanong Bautismo na siyang tanging uri na mayroon sa aking kaalaman. Inililing ko siya sa tubig sa Pangalan ng Panginoong Jesukristo. Sinabi sa akin ng pari na sa isang pagkakataon ginawa iyon ng Simbahang Katoliko. Kaagad ko siyang tinanong kung kailan ginawa iyon ng Simbahang Katoliko, dahil nabasa ko ang kanilang mga kasaysayan at hindi ko mahanap ang sinabi niya. Sinabi niya sa akin na ito ay matatagpuan sa Biblia, at na inorganisa ni Hesus ang Simbahang Katoliko. Tinanong ko siya kung naisip niya na si Pedro talaga ang unang papa. Mariin niyang sinabi na si Peter nga. Tinanong ko siya kung ang mga misa ay sinabi sa Latin upang matiyak na sila ay tama at hindi kailanman magbabago. Sinabi niya na totoo iyon. Sinabi ko sa kanya na akala ko ay malayo na sila sa kung ano ang mayroon sila sa simula, ipinaalam ko sa kanya na kung talagang naniniwala ang Simbahang Katoliko sa Aklat ng Mga Gawa, kung gayon ako ay isang makalumang Katoliko. Sinabi niya sa akin na ang Bibliya ang talaan ng Simbahang Katoliko at ang Diyos ay nasa simbahan. Hindi ako sumasang-ayon sa kanya dahil ang Diyos ay nasa Kanyang Salita.

Hayaang maging totoo ang Diyos ngunit ang bawat tao ay sinungaling. Kung aalisin o idaragdag mo sa Aklat na iyon, nangako ang Diyos na magdaragdag Siya ng mga salot sa mga nagdaragdag at nag-aalis ng kanilang bahagi sa Aklat ng Buhay kung maglakas-loob silang ibawas dito. Apocalipsis 22:18, 19.

Ipakita ko lang kung paano naniniwala ang Simbahang Romano Katoliko na ang Diyos ay nasa simbahan sa halip na ang Salita. Narito ang isang sipe mula sa talaarawan ni Pope Juan ang ika-23. "Ang aking karanasan sa tatlong taon na ito bilang Papa, dahil 'sa takot at panginginig' ay tinanggap ko ang paglilingkod na ito sa dalisay na pagsunod sa Kalooban ng Panginoon, na ipinarating sa akin sa pamamagitan ng Sacred College of Cardinals sa conclave, ay nagpapatotoo sa kasabihang ito at nakakaantig. at pangmatagalang dahilan para ako ay maging tapat dito; ganap na pagtitiwala sa Diyos, sa lahat ng may kinalaman sa kasalukuyan, at perpektong katahimikan tungkol sa hinaharap." Ang papa na ito ay nagsasaad na ang Diyos ay nagsalita sa pamamagitan ng simbahan na naghahayag ng Kanyang kalooban. Gaano kamali. Ang Diyos ay nasa Kanyang Salita at nagsasalita sa pamamagitan ng Salita na naghahayag ng Kanyang kalooban. Sinabi rin niya na naglagay siya ng lubos na tiwala sa salita ng mga tao at sa gayon ay sinunod ito nang may katahimikan. Napakaganda ng tunog ngunit ito ay lubhang kabulaanan. Tulad ng kabuktutan sa Hardin ng Eden.

Ngayon pumunta tayo dito sa Apocalipsis 17 at tingnan ang babaeng ito, ang simbahan, na namumuhay sa mga huwad na propesiya at hindi sa Salita ng Diyos. Sa talata 1 Tinatawag siya ng Diyos na dakilang patutot. Bakit siya isang patutot? Dahil siya ay nasa idolatriya. Nahuli niya ang mga tao sa parehong bagay. Ano ang lunas para sa idolatriya? Ang Salita ng Diyos. Kaya ang babaeng ito ay isang patutot dahil iniwan niya ang Salita. Doon siya nakaupo sa maraming tubig, na nangangahulugang maraming tao. Tiyak na dapat itong maging huwad na iglesia dahil maliit ang iglesia ng Diyos—kakaunti ang nakatagpo nito.

Pansinin kung ano siya sa mata ng Diyos, gaano man siya kahanga-hanga sa mga tao at gaano siya kapilosopo. Siya ay marumi lasing sa kanyang pakikiapid. Ngayon siya ay lasing sa dugo ng mga martir.

Katulad ni Jezebel na pumatay sa mga propeta at saserdote at nawasak ang mga tao ng Diyos na hindi yumukod at sumasamba kay Baal. At iyon mismo ang ginawa ng Simbahang Katoliko. Pinatay nila ang mga hindi yumuyuko sa pamumuno ng papa. Ang mga nagnanais ng Salita ng Diyos sa halip na mga salita ng tao ay pinatay, kadalasan sa pamamagitan ng malupit na pamamaraan. Ngunit ang simbahang ito na humarap sa kamatayan ay patay na mismo at hindi alam ito. Walang buhay sa kanya at walang mga palatandaan na sumunod sa kanya.

Lugar Upang Magsisi

Apocalipsis 2:21;

"At binigyan ko siya ng puwang upang magsisi sa kanyang pakikiapid; at hindi siya nagsisi."

Alam mo ba na ang simbahang ito ay talagang mas masama kaysa kay Ahab? Alam mo ba na nagsisi siya sandali at lumakad nang mahina sa harap ng Diyos? Hindi mo masasabi iyan sa Simbahang Katoliko Romano. Hindi ginoo. Hindi siya kailanman nagsisi ngunit matigas ang ulo na nawasak ang sinuman at lahat na nagsisikap na tulungan siyang magsisi. Iyon ay kasaysayan. Ngayon ay patuloy na ibinabangon ng Diyos hindi lamang ang mga mensahero sa bawat kapanahunan kundi nagbangon Siya ng ilang kahanga-hangang katulong para sa mga mensaherong iyon. Binigyan niya ang bawat kapanahunan ng ilang kahanga-hangang tao ng Diyos at ginawa nila ang lahat ng kanilang makakaya upang maibalik ang iglesia sa Diyos. Tiyak na binigyan siya ng Diyos ng pagkakataon at tulungan na magsisi. Nagsisi ba siya at ipinakita na ginawa niya sa pamamagitan ng kanyang mga bunga? Hindi ginoo. Hindi siya nagkaroon at hindang-hindi niya gagawin. Siya ay lasing. Nawalan siya ng pandama sa mga espirituwal na bagay.

Ngayon huwag malito at simulan ang pag-iisip na ang Simbahan ng Roma ay nagsisi sa kanyang pagpatay sa mga santo dahil sinusubukan niyang makiisa sa mga Protestante sa pamamagitan ng paggawa ng kanyang mga kredo upang ihanay sa Protestanteng mga Kredo. Ni minsan ay hindi siya humingi ng tawad at sinabing mali siya sa kanyang maramihang pagpatay. At hindi rin niya gagawin. At gaano man siya kaamo at katamis sa panahong ito, babangon pa rin siya upang pumatay, dahil ang pagpatay ay nasa kanyang kasamaan at hindi nagsisising puso.

Ang Sentensya Laban sa Patutot ay Naipasa

Apocalipsis 2:22-23,

"Masdan, itatapon ko siya sa isang higaan, at sila na nangalunya sa kanya sa malaking kapighatian, maliban kung sila ay magsisi sa kanilang mga gawa."

At aking papatayin ang kanyang mga anak ng kamatayan; at malalaman ng lahat ng iglesia na ako ang siyang nagsisiyasat sa mga haka at puso, at ibibigay ko sa bawat isa sa inyo ayon sa inyong mga gawa."

Ano? Ang babaeng ito ay may mga anak? At siya ay isang patutot? Kung iyon ang kaso na siya ay nagkaroon ng mga anak sa pamamagitan ng kanyang mga pakikiapid kung gayon siya ay dapat sunugin sa apoy gaya ng sinabi ng Salita. Iyon ay eksaktong totoo. Iyon ang kanyang wakas para siya ay susunugin sa apoy. Ang kanyang wakas ay sa dagat-dagatang apoy. Ngunit huminto at mag-isip tungkol sa mga batang ito sandali. Isang babae ang pinanggalingan ng mga bata. Malinaw na ang babaeng ito ay may mga anak na lumabas sa kanya ngunit ginawa nila ang parehong bagay na ginawa niya. Ipakita sa akin ang isang simbahan na lumabas sa organisasyon na hindi bumalik dito. Walang isa. Wala nii isa. Ang mga Lutheran ay lumabas at pagkatapos ay nag-organisa kaagad at ngayon sila ay magkahawak-kamay sa ekumenikal na pagkilos na ito. Lumabas ang mga Methodist at nag-organisa sila pabalik. Lumabas ang mga Pentecostal at nag-organisa sila pabalik. May isa pang lalabas, at purihin ang Diyos na hindi sila mag-oorganisa pabalik dahil alam nila ang katotohanan. Ang pangkat na iyon ang magiging nobya sa huling araw.

Ngayon sinabi dito na ang patutot na ito ay may mga anak. Ngayon ano sila? Sila ay mga anak na babae, sapagkat sila ay mga simbahan na katulad niya. Ngayon narito ang isang napaka-kagiliw-giliw na punto. Si Jezebel at Ahab ay may anak na babae. Ang anak na babae na iyon ay pinakasalan si Jehoram na anak ni Josafat at sa II Mga Hari 8:16 sinasabi nito

"Si Jehoram ay lumakad sa mga daan ng kanyang biyenang."

Nagtungo siya mismo sa idolatriya sa pamamagitan ng kasal na ito. Dinala niya ang Judah na may takot sa Diyos at sumasamba sa Diyos patungo sa idolatriya. Iyan mismo ang nagawa ng lahat ng mga anak na simbahan na ito, kahit na itinuro ko sa inyo. Nagsisimula sila sa katotohanan at nagpakasal sa samahan at iniwan ang Salita para sa tradisyon, kredo atbp. Ngayon hayaan mo akong ipasa ito.

Sa Hebreo 13:7 sinasabi nito,

"Sundin mo sila na may pamamahala sa inyo na nagsalita sa inyo ng Salita ng Diyos."

Ito ang Salita na namamahala sa atin, hindi mga tao. Ngayon ang isang lalaki bilang isang asawa ay ulo ng babae. Pinamamahalaan niya siya. Ngunit ang iglesia ay isang babae, din, at ang kanyang pinuno ay ang Salita. Si Hesus ang Salita. Kung tinanggihan niya ang Salita at kinuha ang anumang iba pang pangunguna siya ay isang nangangalunya. Ngayon pangalanan mo ako ng isang simbahan na hindi tinalikuran ang Salita para sa mga tradisyon at mga kredo. Lahat sila ay mga nangangalunya — tulad ng ina, tulad ng anak na babae.

Ano ang magiging kaparusahan ng patutot at ng kanyang mga anak? Bueno, ito ay magiging dalawang sipi. Una sinabi Niya, "Ihagis ko siya sa isang highaan." Ayon sa huling bahagi ng talata 22 ito ay magiging isang kama ng kapighatian, o ang dakilang kapighatian. Iyon mismo ang sinabi ni Hesus sa Mateo 25:1-13. May sampung birhen. Limang matalino at lima ang hangal. Ang limang pantas ay may langis (ang Banal na Espiritu) ngunit ang iba pang lima ay wala. Nang ang sigaw ay lumakas, "Narito, dumarating ang kasintahang lalaki," ang limang hangal ay kailangang tumakbo sa paghahanap ng langis habang ang limang matatalinong birhen ay pumasok sa kasalan. Ang limang nanatili sa labas ay naiwan sa malaking pagdurusa. Iyon ay kung ano ang mangyayari sa lahat na hindi napasama pataas sa pag-agaw. Iyan ang darating sa patutot at sa kanyang mga anak na babae. Pangalawa, sinasabi nito na papatayin niya sila ng kamatayan o bilang isang literal na pagsasalin ay nagsasabi, "Hayaan silang patayin sa kamatayan." Ito ay isang kakaibang kasabihan. Maaari nating sabihin, "hayaan ang isang tao na patayin sa pamamagitan ng pagbitay, o sa pamamagitan ng koryente o iba pang paraan." Ngunit sinasabi nito, "Hayaan silang patayin sa pamamagitan ng kamatayan." Ang kamatayan mismo ang sanhi ng kanilang kamatayan.

Ngayon gusto kong makita mo ito nang malinaw kaya kukunin ko muli ang ating ilustrasyon tungkol sa anak ni Jezebel na nagpakasal sa sambayanan ni Juda at sa gayo'y dinadala ito mismo sa idolatriya at naging dahilan upang maihatid ng Diyos si Juda sa kamatayan. Iyan rin ang ginawa ni Balaam. Kaya narito si Jezebel kasama ang kanyang paganismo. Sa dako roon ay si Judah ay wastong sumasamba sa Diyos at namumuhay sa ilalim ng Salita. Kaya ikinasal ni Jezebel ang kanyang anak na babae kay Jehoram. Sa sandaling mangyari, si Jehoram ay naging dahilan upang ang mga tao ay maging mga mananamba sa diyus-diyosan. Sa sandaling nangyari ang kasal ay patay na si Judah. Dumating ang espirituwal na kamatayan. Sa sandaling inorganisa ang unang simbahan ng Roma, namatay ito. Ang minuto na inorganisa ng mga Lutheran, dumating ang kamatayan at namatay sila. Ang mga Pentecostal ay dumating sa huli at sila ay nag-organisa. Umalis ang Espiritu, bagama't hindi nila ito pinaniniwalaan. Ngunit ginawa Niya. Ang kasal na iyon ay nagdala ng kamatayan. Pagkatapos ay dumating ang liwanag ng Kaisahan ng Panguluhang Diyos. Nag-organisa sila at namatay din sila. Pagkatapos, pagkatapos na bumagsak ang apoy ng Diyos sa Ilog Ohio noong 1933, isang nakapagpapagaling na muling pagbabangon ang dumaan sa mundo, ngunit hindi ito dumating sa anumang organisasyon. Lumabas ang Diyos sa labas ng mga pangkat ng Pentecostal, sa labas ng organisasyon, at kung ano ang gagawin Niya sa hinaharap ay magiging labas din ng samahan. Hindi maaaring gumana ang Diyos sa pamamagitan ng mga patay. Maaari lamang siyang magtrabaho sa pamamagitan ng mga miyembro na NABUBUHAY. Ang mga nabubuhay na mga miyembro ay nasa labas ng Babilonya.

Kaya't nakikita mo, "Kamatayan" o "Organisasyon" ay dumating, at ang simbahan ay namatay, o upang gawing mas malinaw ang kamatayan ay naging isang residente kung saan ilang sandali bago ang BUAHAY lamang ang naghari. Kung paanong ang orihinal na Eva ay nagdala ng kamatayan sa sangkatauhan kaya ngayon ang organisasyon ay nagdulot ng kamatayan, dahil ang organisasyon ay produkto ng dobleng masasama, Nicolaitanismo at Balaamismo, na pinalaganap ng propetisang si Jezebel. Ngayon si Eva ay dapat na sinunog kasama ang serpente dahil sa kanilang kakila-kilabot na gawa. Ngunit si Adan ay namagitan, dinadala siya nang mabilis sa kanyang sarili upang siya ay naligtas. Ngunit kapag ang Satanikong relihiyong ito ay napunta na sa buong kurso ng mga kapanahunan, walang sinumang makikialam, at siya ay susunugin kasama ng kanyang taga-tukso, sapagkat ang patutot at ang kanyang mga anak at ang antikristo at si Satanas ay lahat ay makakahanap ng kanilang mga lugar sa lawa ng apoy.

Dito mismo ako ay mauuna sa aking sarili at marahil ay dapat kong ireserba ito para sa mensahe sa huling kapanahunan, ngunit tila tama lamang na ilagay ito ngayon dahil ito ay napakalinaw na tumatalakay sa organisasyon at kung ano ang mangyayari sa pamamagitan nito. At gusto kong balaan kayo.

Apocalipsis 13:1-18,

"At ako'y tumayo sa ibabaw ng buhangin ng dagat, at nakita ko ang isang hayop na bumangon mula sa dagat, na may pitong ulo at sangpung sungay, at sa kaniyang mga sungay ay sangpung korona, at sa kaniyang mga ulo ang pangalan ng kalapastanganan.

At ang hayop na aking nakita ay tulad ng isang leopardo, at ang kaniyang mga paa ay

gaya ng mga paa ng oso, at ang kaniyang bibig na gaya ng bibig ng isang leon; at binigyan siya ng dragon ng kaniyang kapangyarihan, at ang kaniyang upuan at dakilang awtoridad.

At nakita ko ang isa sa kaniyang mga ulo na gaya ng nasugatan hanggang kamatayan; at ang kaniyang nakamamatay na sugat ay gumaling: at ang buong sanglibutan ay nagtaka ayon sa hayop.

At kanilang sinamba ang dragon na nagbigay ng kapangyarihan sa hayop: at kanilang sinamba ang hayop, na sinasabi, Sino ang katulad ng hayop? sino ang maaaring gumawa ng digmaan sa kanya?

At binigyan siya ng isang bibig na nagsasalita ng mga dakilang bagay at kalapastanganan; at ibinigay sa kanya ang kapangyarihan upang magpatuloy ng apat na pu't dalawang buwan.

At binuksan niya ang kaniyang bibig sa kalapastanganan laban sa Diyos, upang lapastangan ang Kanyang pangalan, at ang Kanyang tabernakulo, at ang mga naninirahan sa langit.

At ibinigay sa kaniya upang makipagdigma sa mga banal, at upang madaig sila: at ang kapangyarihan ay ibinigay sa kaniya sa lahat ng lahi, at mga wika, at mga bansa.

At lahat ng nananahan sa lupa ay sasamba sa kaniya, na ang mga pangalan ay hindi nakasulat sa Aklat ng Buhay ng Kordero na pinatay mula sa pagkakatatag ng sanlibutan.

Kung ang sinumang tao ay may tainga, pakinggan niya.

Ang nangunguna sa pagkabihag ay mapapasok sa pagkabihag: ang pumatay sa tabak ay dapat patayin ng tabak. Narito ang pagtitiis at pananampalataya ng mga banal.

At nakita ko ang isa pang hayop na lumalabas sa lupa; at siya'y may dalawang sungay na gaya ng kordero, at siya'y nagsalita na parang dragon.

At kaniyang ginagamit ang lahat ng kapangyarihan ng unang hayop sa harap niya, at sinanhi ang lupa at ang mga naninirahan doon upang sumamba sa unang hayop, na ang nakamamatay na sugat ay gumaling.

At siya ay gumagawa ng mga dakilang kababalaghan, upang siya'y magpababa ng apoy mula sa langit sa lupa sa paningin ng mga tao.

At nilililang niya sila na nananahan sa lupa sa pamamagitan ng mga himalang yaon na siya ay may kapangyarihang gawin sa paningin ng hayop; sinasabi sa kanila na naninirahan sa lupa, upang sila ay gumawa ng larawan sa hayop, na may sugat sa pamamagitan ng tabak, at nabuhay.

At siya ay may kapangyarihan upang bigyan buhay sa larawan ng hayop, na ang larawan ng hayop ay dapat parehong magsalita, at maging sanhi na ang kasing dami ng hindi sumasamba sa larawan ng hayop ay dapat patayin.

At kaniyang sinanhi ang lahat, kapwa maliit at malaki, mayaman at mahirap, malaya at bono, upang tumanggap ng marka sa kanilang kanang kamay, o sa kanilang mga noo:

At upang walang tao ay maaaring bumili o magbenta, maliban sa siya na may marka, o ang pangalan ng hayop, o ang bilang ng kanyang pangalan.

Narito ang karunungan. Ang may pagkaunawa ay mabibilang ang bilang ng hayop: sapagka't ito ang bilang ng isang tao; at ang kaniyang bilang ay anim na raan at tatlong beinte at anim.

Ipinapakita ng kabanatang ito ang kapangyarihan ng Simbahang Katoliko Romano at kung ano ang gagawin niya sa pamamagitan ng organisasyon. Tandaan na ito ang maling puno ng ubas. Hayaan itong pangalanan ang Pangalan ng Panginoon, ginagawa lamang nito sa isang kasinungalingan. Ang pamumuno nito ay hindi sa Panginoon kundi ni Satanas. Sa wakas ay nagtatapos ito nang ganap na nakilala sa halimaw. Ang patutot na nakasakay sa iskarlata na hayop ay malinaw na nagpapakita ng kanyang kapangyarihan ay ang diyos ng puwersa (Satanas) at hindi ang ating Diyos, ang Panginoong Jesu-Kristo.

Sa talatang 17, mariin nitong ipinakilala na magkakaroon siya ng ganap na kontrol sa komersiyo sa lupa, dahil walang sinumang makakabili o makakapagbenta maliban sa kanya. Ito ay pinatunayan sa Pahayag 18:9-17 na nagpapakita ng kanyang pakikisangkot sa mga hari, prinsipe, mangangalakal, na lahat ay may kinalaman sa Roma at komersiyo.

Sa Apocalipsis 13:14, nalaman natin na ang hayop ay kumakalat ng kanyang impluwensya sa

pamamagitan ng imaheng itinayo para sa kanya. Ang imahe na ginawa ay isang pandaigdigang ekumenikal na konseho, kung saan ang lahat ng mga organisadong simbahan ay magsasama-sama sa mga Romano Katoliko (ginagawa nila ito kahit ngayon.) Posible ang unyon na ito ay darating upang itigil ang kapangyarihan ng komunismo. Ngunit dahil ang komunismo tulad ni Nabucodonosor ay itinaas upang sunugin ang laman ng patutot, ang Roma ay madaig at mawawasak. Tandaan na sa lahat ng dako nagpunta ang simbahan ng Romano Katoliko, sumunod ang komunismo. Dapat itong maging ganoong paraan. At hayaan mo akong babalaan ka ngayon, huwag mag-isip na ang komunismo ay ang iyong tanging kaaway. Hindi ginoo. Ito rin ang Simbahang Katoliko, at higit pa.

Ngayon basahin natin ang Apocalipsis 13:1-4, at ihambing ito sa Apocalipsis 12:1-5.

Apocalipsis 13:1-4,

"At siya'y tumayo sa buhanginan ng dagat. At nakita ko ang isang hayop na umaahon sa dagat, na may sangpung sungay at pitong ulo, at sa kanilang mga sungay ay may sangpung diadema, at sa kaniyang mga ulo ay mga pangalan ng kapusungan.

At ang halimaw na aking nakita ay katulad ng isang leopardo, at ang kaniyang mga paa ay gaya ng sa oso, at ang kaniyang bibig ay gaya ng bibig ng leon: at ibinigay sa kaniya ng dragon ang kaniyang kapangyarihan, at ang kaniyang luklukan, at dakilang kapamahalaan.

At nakita ko ang isa sa kaniyang mga ulo na waring sinugatan ng ikamamatay; at ang kaniyang sugat na ikamamatay ay gumaling: at ang buong lupa'y nanggilalas sa halimaw;

At sila'y nangagsisamba sa dragon, sapagka't ibinigay niya ang kaniyang kapamahalaan sa halimaw; at nangagsisamba sa hayop, na nangagsasabi, Sino ang kagaya ng halimaw? at sinong makababaka sa kaniya?"

Apocalipsis 12:1-5,

"At ang isang dakilang tanda ay nakita sa langit: isang babae na nararamtan ng araw, at ang buwan ay nasa ilalim ng kaniyang mga paa, at sa kaniyang ulo ay may isang putong na labingdalawang bituin:

At siya'y nagdadalang tao; at siya'y sumisigaw, na nagdaramdam sa panganganak, at sa hirap upang manganak.

At ang ibang tanda ay nakita sa langit: at narito, ang isang malaking dragong mapula, na may pitong ulo at sangpung sungay, at sa kaniyang mga ulo'y may pitong diadema.

At kinaladkad ng kaniyang buntot ang ikatlong bahagi ng mga bituin sa langit, at ipinaghagis sa lupa: at lumagay ang dragon sa harapan ng babaing manganganak na, upang lamunin ang kaniyang anak pagkapanganak niya.

At siya'y nanganak ng isang anak na lalake, na maghahari na may panghampas na bakal sa lahat ng mga bansa: at ang kaniyang anak ay inagaw na dinala hanggang sa Dios, at hanggang sa kaniyang luklukan."

Si Satanas at ang kanyang Satanikong relihiyon ay nasa parehong mga halimaw na ito. Sa Pahayag 14, ang halimaw na nasugatan hanggang sa kamatayan ngunit nabuhay muli ay ang imperyal na paganong Roma na nahulog sa pagsalakay ng mga barbaro at dahil dito ay nawala ang kanyang temporal na kapangyarihan. Ngunit nabawi niya ito sa papa Roma. Nakikita ninyo ba ito? Ang bansang namuno sa pamamagitan ng pagdurog sa lahat at naging pinakamalakas na imperyo na nakilala, sa wakas ay nasugatan hanggang sa kamatayan. Ang kanyang kapangyarihan ay nawala sa pisikal upang makontrol ng mga hukbo atbp. Ngunit sa ilalim ni Constantine siya ay nabuhay muli, dahil ang papa Roma ay nakapasok sa buong mundo, at ang kanyang kapangyarihan ay ganap. Gumagamit siya ng mga hari at mangangalakal at sa kanyang nakamamatay na relihiyoso at pinansiyal na lakas siya ay namamahala bilang diyosa ng kasalukuyang panahon. Siya rin ang dragon na nakatayong naghihintay na lamunin ang lalaking anak. Sinikap ni Herodes na patayin ang Panginoong Jesus at nabigo. Nang maglaon, si Jesus ay ipinako sa krus ng mga sundalong Romano, ngunit ngayon ay inagaw patungo sa trono.

Ngayon kasama ng kasasabi ko lang, alalahanin ang pangitain ni Daniel. Ang huling bahagi ng imahe, ang huling kapangyarihan ng mundo ay nasa mga paa. Iyon ay bakal at luwad. Tingnan ang bakal ay ang Imperyong Romano. Ngunit ngayon ito ay hindi na solidong bakal. Ang may halong luad ito. Gayunpaman, nariyan ito at nagpapatakbo ng mga gawain sa pandaigdigang sa parehong mga demokratikong bansa at sa mga mas despotiko. Ang simbahan ng Romano Katoliko ay nasa bawat bansa. Ito ay nahalo sa lahat na ito.

Hayaan mo akong bigyan ka ng isang munting bagay sa bakal at luad. Tandaan noong pinalo ni Khrushchev ang kanyang sapatos sa mesa sa U.N.? Buweno, mayroong limang silangang bansa doon at

limang kanluran. Nagsalita si Khrushchev para sa Silangan at Pangulong Eisenhower para sa Kanluran. Sa Ruso, ang Khrushchev ay luad at ang Eisenhower ay nangangahulugang bakal. Ang dalawang pangunahing pinuno ng mundo, ang dalawang malaking daliri ng paa ng bakal at luad, ay magkatabi. Nasa dulo na tayong lahat ng ito.

Sa talatang 4 ito ay nagtatanong,

"Sino ang makikipagbaka sa digmaan sa halimaw?"

Ngayon ay may ilang dakilang mga pangalan sa sanlibutan. Mayroong ilang mga makapangyarihang bansa, ngunit sa ngayon ay tinatawag ng Roma ang himig. Ang papa ay nasa upuan ng tsuper. At ang kanyang kapangyarihan ay lumalawak. Walang sinuman ang maaaring makipagdigma laban sa kanya.

Talata 6,

"At binuksan niya ang kaniyang bibig sa pamumusong."

(Itinuturo bilang doktrina ang mga utos ng mga tao, matigas ang ulo, palalo, maibigin sa kalayawan, may anyo ng kabanalan at itinataggi ang kapangyarihan nito.) Pinusong niya ang Pangalan ng Diyos—pinalitan ang Pangalan na iyon ng mga titulo at tumanggi na gawin ang iba.

Talata 7,

"At ibinigay sa kaniya upang makipagdigma sa mga banal."

Pag-uusig—kamatayan sa tunay na mananampalataya at lahat sa Pangalan ng Panginoon upang ang Pangalan ng Diyos ay lapastanganin, gaya ng nangyari sa Russia, dahil sa ginawa ng relihiyong Katoliko doon.

Talata 8,

"At lahat ng nananahan sa lupa (lahat na ang mga pangalan na hindi nakasulat sa Aklat ng Buhay ng Kordero na pinatay mula sa pagkakatatag ng sanlibutan) ay sasamba sa kanya."

Salamat sa Diyos ang mga tupa ay hindi sasamba sa kanya. Ang lahat maliban sa mga mismong hinirang ay malililang. Ngunit hindi sila malililang. Sapagkat naririnig nila ang tinig ng Pastol at sumusunod sila sa Kanya.

Ngayon pagkatapos, tingnan ito, kung ano ang sinusubukan nating ipakita sa inyo. Ang binhing ito ng kamatayan na nagsimula sa unang kapanahunan—ang binhing ito ng organisasyon, ay sa wakas ay tumubo na naging puno kung saan ang bawat karumaldumal ibon ay namamahay. Sa kabila ng kanyang mga pag-angkin na siya ang nagbibigay ng buhay, siya ang nagbibigay ng kamatayan. Ang kanyang bunga ay KAMATAYAN. Sila na nakikibahagi sa kanya ay patay na. Ang makapangyarihang sistema ng simbahan sa mundo na niloloko ang mundo na nasa kanya ang pisikal at espirituwal na kaligtasan ay nanlilinlang at sumisira sa karamihan. Ngunit hindi lamang siya ang kamatayan na binibigyang-katauhan, ngunit ang patay na bangkay na nilalang na ito ay papatayin mismo ng kamatayan na siyang dagat-dagatang apoy. Oh, na ang mga tao ay malasahan kung ano ang kanilang magiging katapusan sa pamamagitan ng pananatili sa kanya. "Lumabas kayo sa kaniya, sapagka't bakit kayo mamamatay?"

Isang Pangwakas na Babala

Apocalipsis 2:23.

"At papatayin ko ng salot ang kaniyang mga anak; at malalaman ng lahat ng mga iglesia na ako'y yaong sumasaliksik ng mga pagiisip at ng mga puso: at bibigyan ko ang bawa't isa sa inyo ng ayon sa inyong mga gawa."

Ang Diyos ay tumitingin sa puso. Iyon ay hindi kailanman nagbago. Hindi rin ito magbabago. Dito, dahil sa lahat ng panahon ay mayroong dalawang grupo, parehong nagpapahayag ng kanilang paghahayag mula sa Diyos at ng kanilang kaugnayan sa Diyos.

"Gayon ma'y ang saligan ng Diyos ay nakatitiyak, na may tatak na ito, nalalaman ng Panginoon ang Kanya."

II Ni Timoteo 2:19.

"Sinusuri ng Panginoon ang mga haka."

Ang salitang 'paghahanap' ay nangangahulugang 'subaybayan' o 'sundan ng husto.' Sinusubaybayan ng Diyos ang ating mga iniisip (mga haka); Alam niya kung ano ang nasa puso natin. Nakikita Niya ang ating mga gawa na isang tiyak na pagpapakita ng kung ano ang nasa loob natin. Ito ay mula sa puso na

lumalabas sa alinman sa katuwiran o kasamaan. Ang ating mga motibo, ang ating mga layunin—lahat ay batid sa Kanya habang binabantayan Niya ang bawat kilos. At ang bawat kilos, bawat salita ay dadalhin sa paghatol kapag ang pagtutuos para sa ating buhay ay ibinigay. Walang takot sa Diyos bago ang huwad na puno ng ubas at mahal ang pagbabayaran nila. Hayaan ang lahat na nagngangalang sa Kanyang Pangalan, upang mamuhay ayon sa nararapat sa mga banal. Maaari nating lokohin ang mga tao ngunit hindi natin kailanman maloloko ang Panginoon.

Ang Pangako Sa Mga Madidilim na Araw

Apocalipsis 2:24-25.

"Datapuwa't sinasabi ko sa inyo, sa mga iba na nasa Tiatira, sa lahat ng walang aral na ito, na hindi nakakaalam ng malalalim na bagay ni Satanas, gaya ng sinasabi nila; hindi na ako magpapasan sa inyo ng ibang pasan.

Gayon ma'y ang nasa inyo'y panghawakan ninyong matibay hanggang sa ako'y pumariyan."

Ngayon bago tayo tumungo sa pangako hayaan mong ipakita kong muli na ang simbahan ayon sa binanggit ng Espiritu sa aklat na ito ay may dalawang baging na ang mga sanga na nagsasalungat ang bumubuo nito.

"Datapuwa't sinasabi ko sa inyo, sa mga iba na nasa Tiatira, sa lahat ng walang aral na ito."

Ayun ito. Siya ay nagsasalita sa dalawang grupo. Ang isa ay may doktrina, ang isa ay wala. Nariyan sila, nakakalat sa iba't ibang bansa na ang doktrina ng bawat isa ay salungat sa isa't isa. Ang isa ay sa Diyos, alam ang Kanyang kalaliman, ang isa ay kay Satanas, na nalalaman ang kailaliman ni Satanas.

"Hindi na Ako magpapasan sa inyo ng ibang pasan."

Ang salita para sa pasanin ay pabigat o presyon. Ang presyon ng Madilim na Panahon ay alinman sa mabaliko, o masira. Yumuko o mamatay. Ito ay ang pag-uusisa, ang kapangyarihan ng imperyo na sumusuporta sa pagsamba kay Satanas. Maging organisado o magbayad ng iyong buhay. Ang bawat kapanahunan ay may mga panggigipit nito. Halimbawa, ang isang malaking pasanin sa huling kapanahunan ay ang presyon ng kayamanan, malambot na pamumuhay at mga tensyon sa nerbiyos sa isang masalimuot na edad na tila hindi tayo karapat-dapat na panirahan. Ang ika-apat na kapanahunan na ito ay tila nagkaroon ng malinaw na pasanin. Ito ay upang labanan ang Roma, tumayo para sa Salita maging hanggang sa kamatayan.

"Hindi nila alam ang kailaliman ni Satanas."

Tila ang talatang ito ay iniwan ng mga komentarista dahil hindi nila naisip kung anong doktrina o kung anong mga karanasan ang ibig sabihin ng pariralang ito. Sa totoo lang ito ay simple upang malaman kung ano ang ibig sabihin. Alamin muna natin kung ano ang lalim ng Diyos, at ang kabaligtaran ay totoo para sa lalim ni Satanas.

Sa Mga Taga Efeso 3:16.

"Upang sa inyo'y ipagkaloob niya, ayon sa mga kayamanan ng kaniyang kaluwalhatian, na kayo'y palakasin ng kapangyarihan sa pamamagitan ng kaniyang Espiritu sa pagkataong loob;

Na si Cristo ay manahan sa inyong mga puso sa pamamagitan ng pananampalataya; upang kung kayo'y magugat at magtumibay sa pagibig,

Ay lumakas upang matalastas pati ng lahat ng mga banal kung ano ang luwang at ang haba at ang taas at lalim;

At makilala ang pagibig ni Cristo na di masayod ng kaalaman, upang kayo'y mangapuspos hanggang sa buong kapuspusan ng Dios."

Ngayon ayon sa mga talatang ito, kapag nararanasan ng isang tao ang lalim ng Diyos sa kanyang buhay, ito ay isang aktwal na personal na karanasan ng Espiritu ng Diyos na nananahan sa kanya, at ang kanyang isip ay naliliwanagan ng karunungan at kaalaman ng Diyos sa pamamagitan ng Salita. Ngunit ang lalim ni Satanas ay magiging sa pagtatangka niyang sirain ito. Siya ay palaging pagtatangka upang gumawa ng isang kapalit para sa realidad ng Diyos. Paano niya ito gagawin? Aalisin niya ang kaalaman sa katotohanan ng Diyos—sirain ang Salita sa pamamagitan ng paglalahad ng sarili niyang, "Oo sinabi ba ng Diyos?" Pagkatapos ay papalitan niya ang personal na Kristo sa ating mga espiritu. Gagawin niya ito, gaya ng ginawa niya sa Israel na gawin iyon; sa pamamagitan ng isang tao na naghahari bilang hari sa

halip na Diyos. Ang karanasan na ipinanganak na muli ay tatanggihan sa pabor sa pagsali sa simbahan. Ang kalaliman ni Satanas ay nakapasok sa kapanahunang iyon. At ang bunga ng kalaliman na iyon ni Satanas na mga kasinungalingan, mga pagpatay at kakila-kilabot na mga krimen ay lumabas mula rito.

Ang Mga Gantimpala

Apocalipsis 2:26-29.

"At ang magtagumpay, at tumupad ng aking mga gawa hanggang sa katapusan, ay bibigyan ko ng kapamahalaan sa mga bansa:

At sila'y paghaharian niya sa pamamagitan ng isang panghampas na bakal, gaya ng pagkadurog ng mga sisidlang lupa ng magpapalyok; gaya naman ng tinanggap ko sa aking Ama.

At sa kaniya'y ibibigay ko ang tala sa umaga.

Siya na may pakinig ay pakinggan niya ang sinasabi ng Espiritu sa mga iglesia."

"Siya na dumadaig at nananatili sa Aking mga gawa hanggang wakas."

Napakalinaw sa mga pahayag ng Espiritu sa mga gawa na sinisikap ng Panginoon na makuha ang Kanyang sarili upang makita ang Kanyang opinyon sa mabubuting gawa Apat na beses na binanggit Niya ang mga gawa. At ngayon sinasabi Niya, na siya na patuloy na gumagawa ng Kanyang mga gawain nang tapat hanggang sa wakas ay bibigyan ng kapangyarihan sa mga bansa, at magiging isang malakas, may kakayahan, hindi matitinag na tagapamahala na kayang harapin nang napakalakas sa anumang sitwasyon, na kahit ang pinakadesperadong kaaway ay mawasak kung kailangan. Ang kanyang pagpapakita ng pamamahala sa pamamagitan ng kapangyarihan ay magiging katulad ng sa mismong Anak. Ito ay kamangha-manghang.

Ngunit tingnan natin ang pangakong ito sa liwanag ng kapanahunan. Makapangyarihang Roma na may suporta ng estado, na gumagamit ng mga hari at hukbo at mga mambabatas, sinira at pinaggiling ang lahat sa harap nito. Pinatay niya ang milyun-milyon at gutom upang patayin ang milyun-milyon pa na hindi yumuko sa kanya. Siya ay hindi nagpaparaya sa mga hari o pinapababa ang mga ito sa tuwing makakaya niya. Oo, ang kanyang pakikialam ay talagang naging sanhi ng pagbagsak ng mga bansa dahil determinado siyang sirain ang mga hinirang ng Diyos. Ang kanyang mga gawa ay mga gawa ng diyablo, sapagkat siya ay pumapatay at nagsisinungaling gaya ng ginawa niya. Ngunit darating ang isang araw kung saan sasabihin ng Panginoon, "Dalhin mo ang Aking mga kaaway na ito sa harap Ko at patayin sila." Kung magkagayo'y ang mga matuwid ay makakasama ng kanilang Panginoon kapag ang Kanyang matuwid na galit ay bumagsak sa mga mamumusong. Ang matuwid na dumarating na kasama Niya sa kaluwalhatian, ay puksain ang mga nagwasak sa lupa at gumawa ng kalituhan sa mga banal ng Diyos. Ito ang edad ng pagbaling ng pisngi, ng kakila-kilabot na pagkabalisa; ngunit darating ang araw na mananaig ang katotohanan at sino ang tatayo sa apoy nito at magiging ligtas? Tanging ang tinubos ng Panginoon.

"At ibibigay ko sa kanya ang tala sa umaga."

Ayon sa Apocalipsis 22:16, at II Pedro 1:19, si Hesus ang Tala sa Umaga.

"Ako ang ugat at lahi ni David, ang maliwanag at tala sa umaga."

"Hanggang sa pagsikat ng araw, at ang bituin sa araw ay sumikat sa inyong mga puso."

Ang Espiritu, samakatuwid, ay gumagawa ng isang pangako sa mga hinirang sa Madilim na Kapanahunan na may kaugnayan sa Kanyang Sarili at pagkatapos ay sa mga darating na mga kapanahunan.

Gaya ng nasabi na natin, ipinakilala ni Hesus ang Kanyang sarili sa mga mensahero ng bawat kapanahunan. Natatanggap nila mula sa Kanya ang kapahayagan sa Salita para sa bawat kapanahunan. Ang kapahayagan ng Salita na ito ay nagdadala ng mga hinirang ng Diyos mula sa mundo at sa ganap na pagkakaisa kay Hesu-Kristo. Ang mga mensaherong ito ay tinatawag na mga bituin dahil nagniningning sila sa pamamagitan ng hiram o sinasalamin na liwanag ng Anak, maging si Hesus. Tinatawag din silang mga bituin dahil sila ay 'may hawak ng ilaw' sa gabi. Kaya sa kadiliman ng kasalanan, dinadala nila ang liwanag ng Diyos sa Kanyang mga tao.

Ito ang Madilim na Kapanahunan. Ito ay lalong madilim dahil ang Salita ng Panginoon ay halos ganap na nakatago sa mga tao. Ang kaalaman sa Kataas-taasan ay halos tumigil. Ang kamatayan ay nagtagumpay sa malawak na bilang ng mga mananampalataya hanggang sa ang kanilang mga ranggo ay nawasak. Ang mga bagay ng Diyos ay nasa pinakamababang pagbaba hanggang sa petsang ito, at tila tiyak na sasakupin ni Satanas ang bayan ng Diyos.

Kung ang isang tao ay nangangailangan ng isang pangako na yumakap sa lupain kung saan walang gabi, iyon ay ang mga tao ng Madilim na Kapanahunan. At iyon ang dahilan kung bakit ipinangako sa kanila ng Espiritu ang tala sa umaga. Siya ay nagsasabi sa kanila na ang Punong Bituin, maging si Hesus, Na nananahan sa Liwanag na hindi malalapitan ng sinuman, ay sa hinaharap na kaharian ay magliliwanag sa kanila sa pamamagitan ng Kanyang personal na presensya. Hindi niya gagamitin ang mga bituin (mga mensahero) upang magbigay ng liwanag sa kadiliman. Ito ay si Hesus, Mismo, na nagsasalita sa kanila nang harapan habang ibinabahagi Niya ang Kanyang kaharian sa kanila.

Ito ang tala sa umaga na nakikita kapag ang liwanag ng araw ay nagsimulang sumikat. Kapag dumating ng ating Araw, (Hesus), hindi na mangangailangan pa ng mga mensahero; Siya mismo ang magdadala sa atin ng Kanyang mensahe ng pagpapasaya; at habang Siya ay namamahala sa Kanyang kaharian, at tayo ay nabubuhay sa Kanyang presensya, ang liwanag ng Salita ay magiging mas maliwanag at mas maliwanag sa ating perpektong araw.

Ano pa ang maaari nating hangarin kaysa kay Hesus Mismo? Hindi ba Siya lahat, maging Perpekto ang Lahat?

Siya na may pakinig ay pakinggan niya ang sinasabi ng Espiritu sa mga iglesia. Amen. Gayon pa man, Panginoong Diyos, sa pamamagitan ng Iyong Espiritu, pakinggan natin ang Iyong katotohanan.

www.messagehub.info

Pangangaral ni

William Marrion Branham

"... sa mga araw ng tinig ..." Apocalipsis 10:7